מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

א' אדר א תשפ"ד
10 פברואר 2024

בפני כב' הרשמת עידית גור אריה

הוצאה לפועל, לשכת ירושלים
תיק 508872-09-16
פסק דין כספי

בעניין: **החייב אלהשלמון מאהר ת.ז. 944699123**

הזוכים: **1. נחום זאב למקוס, ת.ז. 017171141**
2. ברנדה למקוס, ת.ז. 011495702

באמצעות ב"כ עוה"ד אברהם משה סגל, אברהם גז ואח'

נגד

צד ג': **הרשות הפלסטינית**

באמצעות ב"כ עוה"ד ירון לביא

<u>החלטה</u>

א. **על הפרק:**

א.1 מהי תחולתו של צו עיקול שכר מתחדש בתיק אזרחי מקום בו התווה המחוקק דרך אך ורק ביחס לעיקול שכר מתחדש בתיק מזונות. כפועל יוצא ממענה לשאלה זו, האם נדרש הזוכה לחדש/להמציא צו העיקול לצד השלישי כל אימת שעותר לחיובו בחוב הפסוק, לפרקי זמן שונים?

א.2 כיצד יש לסווג צו עיקול על זכות עתידה של חייב המצויה בידי צד שלישי, והאם יש לראותו כצו עיקול נכסים באספקלריה של הוראות סעיף 44 לחוק ההוצאה לפועל או שמא דווקא ככזה הדומה במהותו לעיקול מתחדש?

א.3 האם בתקופה הרלוונטית לחיוב צד ג' בחוב הפסוק, הוחזקו בידי צד ג' נכסים של החייב? ככל שתינתן תשובה חיובית לשאלה, יש לבחון האם היה לצד ג' הצדק סביר לאי העברת הכספים המעוקלים לתיק ההוצאה לפועל? מענה שלילי לשאלה זו, יביא לבחינת היקף החבות של צד ג'.

לשכת ירושלים, הסדנא 19 ירושלים 9342059

ב. **פתח דבר – הצדדים ועובדות הרקע הרלוונטיות:**

"שם, בעפר ותכלת
חלקת שלום יָשנה
נומי פרח, נומי
נומי ילדה קטנה.

אֶת החיים לקחו לך
הו, מלחמות קדושות
מלאכים בכו לך
בעיניים יבשות.

אֶת חיוכך, תינוקת,
קברו באדמה
איך צומח שֶקט
מתוך המהומה.

מי שלחץ על הדק
דם בליבו מכתים
במלחמות לצדק
גם ילדים מתים."

(השיר – "פרח", מילים: צרויה להב, לחן: יהודה פוליקר, 1985)

1. הזוכים הינם הוריה של דליה למקוס ז"ל, אשר נרצחה באכזריות ע"י החייב ביום 10.11.2014. להלן חלק מגזר הדין, בקליפת האגוז, כפי שניתן על ידי כבוד בית המשפט הצבאי ביהודה ביום 26.03.2015 (להלן: "**גזר הדין**"):

> "בהגיע הנאשם לצומת אלון שבות, בשעה 16:40 לערך, הבחין הנאשם בדליה ז"ל, המנוחה, אשר עמדה בסמוך לתחנת האוטובוס והושיטה את ידה לעברו כמבקשת שיסיעה למחוז חפצה. **בראותו את המנוחה, האיץ הנאשם את מהירות רכבו, הסיט אותו לעברה ופגע בה עם חלקו הקדמי של רכבו.** בתוך כך, פגע הנאשם בעמודי אבן שניצבו בקדמת תחנת האוטובוס ומעוצמת הפגיעה נעקרו העמודים ממקומם וכמעט שהביאו להתהפכות רכבו של הנאשם.

לשכת ירושלים, הסדנא 19 ירושלים 9342059

עם עצירתו, יצא הנאשם מרכבו כשהוא מצויד בסכין, ורץ לכיוונה של המנוחה, אשר הספיקה בינתיים להתרחק מעט מן התחנה. **משהשיגה, דקר אותה הנאשם באמצעות הסכין, שוב ושוב, בפניה בצווארה ובפלג גופה העליון, מספר רב של פעמים בעוד המנוחה זועקת לחייה.**

מיד לאחר מכן, חצה הנאשם את הכביש ובעוד הוא אוחז בסכין הסתער לעבר ישי כץ, עובר אורח, שנִקְרָה לאזור ועצר את מכוניתו לנוכח המתרחש. תחילה, ניסה ישי כץ להימלט אולם הנאשם השיגו והניף את הסכין, לכיוון פניו ופלג גופו העליון, בניסיון לדוקרו. ישי הצליח להדוף את הנאשם, פרט לדקירה אחת אשר פגעה בלחיו השמאלית. הנאשם המשיך בניסיונותיו לדקור את ישי עד אשר אדם שחלף במקום ריסס לעברו גז מדמיע. **או אז, שב הנאשם לעברה של המנוחה ודקר אותה בשנית מספר פעמים כדי לוודא את מותה. הנאשם דקר את המנוחה כעשרים דקירות במצטבר ואחר כך נפחה המנוחה את נשמתה.**

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

2. החייב הורשע בארבעה פרטי אישום- האחד בגין גרימת מוות בכוונה, שניים נוספים בגין ניסיון לגרימת מוות בכוונה ופרט אישום נוסף בגין החזקת סכין.

3. במסגרת גזר הדין, הוטלו על החייב שני מאסרי עולם, אשר ירוצו במצטבר- מאסר עולם בגין רצח דליה למקוס ז"ל ומאסר עולם נוסף בגין הרשעתו של החייב בעבירות של ניסיון לגרימת מותם של שני אנשים נוספים (ישי כץ וישעיה הורביץ).

4. כן נקבע בגזר הדין כי על החייב לפצות את עיזבון המנוחה בסכום כולל של 3,911,531 ₪.

5. משהתקבל ביום 16.02.2015 צו ירושה על ידי כבוד בית הדין הרבני האזורי בירושלים, לפיו הוריה של המנוחה הם יורשיה על פי דין, הוגש גזר הדין לביצוע בתיק דנא לצורך אכיפת החיובים הכספיים כנגד החייב.

6. עוד בחודש 01/2017 הוטלו עיקולי צד ג' אצל הרשות הפלסטינית, אש"פ (אשר ייקראו להלן במשותף, לשם הנוחות: "**הרשות הפלסטינית**"/"**צד ג'**") ומדינת ישראל- משרד האוצר (ראו הליכים 8-3 בתיק).

7. ביום 14.02.2018 עתרו הזוכים, **לראשונה**, בבקשה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק (להלן: "**בקשה ראשונה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק**"); בהחלטת כבוד הרשם (כתוארו דאז) ערן אביטל (להלן:

"**מותב מטפל ראשון**") מיום 18.02.2018 נקבע כי בטרם בחינת שאלת חיובו של צד ג' בחוב הפסוק, יש לקיים הליך לפי סעיף 46 לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967 (להלן: "**חוק ההוצאה לפועל**").

8. ביום 29.04.2018 התקיים דיון במעמד הצדדים, אליו לא התייצב צד ג' על אף שזומן כדין, ובהחלטה שניתנה באותו היום על ידי המותב המטפל הראשון, נקבע כי הזוכים הצליחו להוכיח ולו לכאורה, על בסיס מסמכים שהוצגו בדיון, שאכן קיימת טבלת שכר שהרשות הפלסטינית פועלת לפיה ומשלמת קצבה לכל אסיר המרצה עונש מאסר בישראל.

9. בהחלטה מיום 29.04.2018 חויב צד ג' בחוב הפסוק עבור חודשים אוקטובר 2017 עד אפריל 2018 בסך כולל של 84,000 ₪ (על פי שכר של 12,000 ₪ לחודש) וכן הוצאות משפט בסך של 3,500 ₪ (להלן: "**חיוב ראשון בחוב הפסוק**").

10. לאחר קבלת החלטה ראשונה בדבר חיובו של צד ג' בחוב הפסוק, עתרו הזוכים בבקשה לצרף את צד ג' כחייב נוסף בתיק ההוצאה לפועל; בהחלטה מיום 21.05.2018 נקבע כי החיוב שנפסק כנגד צד ג' הוא חיוב עצמאי ומשכך יש לפתוח כנגד צד ג' תיק הוצאה לפועל עצמאי לגביית החוב הפסוק.

11. ביום 19.07.2018 נפתח תיק הוצאה לפועל כנגד צד ג', תיק הוצל"פ מס' 507164-07-18, לשם גביית החוב הפסוק בו חויב בתיק דנא.

12. ביום 08.09.2019 עתרו הזוכים **בשנית** בבקשה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק בסך כולל של 192,000 ₪, המבטאים 16 משכורות שהועברו על ידי צד ג' לידי החייב, בחודשים מאי 2018 עד אוגוסט 2019 (להלן: "**בקשה שנייה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק**"); במסגרת בקשה זו ציינו הזוכים כי עיקול על כלל נכסי החייב נמסר זה מכבר לצדדי ג', צד ג' זומן כדין לחקירה ודיון בסוגיית העיקול, סירב ליטול חלק, בחר שלא להתייצב לדיון וחויב זה מכבר בחוב הפסוק.

13. ביום 12.09.2019 ניתנה החלטת כבוד הרשמת יעל ממן (להלן: "**מותב מטפל שני**") אשר מורה לזוכים להמציא העתק בקשתם בצירוף ההחלטה לידי צד ג', לתגובתם בתוך 20 ימים.

14. **<u>ביום 02.12.2019 הניח ב"כ צד ג', עוה"ד ירון לביא כתב טענות ראשון מטעמו</u>- ב"כ צד ג' עתר למתן ארכה להגשת תגובה לבקשה השנייה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק. בהחלטה מיום 02.12.2019 נעתר המותב המטפל השני לבקשתו.**

15. בנסיבות בהן חלף המועד הקבוע להגשת תגובה מטעם צד ג' ולא הוגש דבר, עתרו הזוכים בבקשה למתן החלטה; בהחלטה מיום 08.01.2020 נקבעה בקשת הזוכים לדיון ליום 24.03.2020 תוך שניתנה לזוכים הוראה להמציא העתק ההחלטה ובה הזימון לדיון, לב"כ צד ג'.

לשכת ירושלים, הסדנא 19 ירושלים 9342059

16. בהחלטה מיום 22.03.2020, עקב מגפת הקורונה, נדחה הדיון ליום 02.06.2020.

17. **ביום 02.06.2020 התקיים דיון בשאלת חיובו של צד ג' בחוב הפסוק, <u>אליו לא התייצב ב"כ צד ג'</u>, הגם שהוצגו למותב המטפל השני, מהלך הדיון, אישורי מסירה, הן של ההחלטה מיום 08.01.2020 והן של ההחלטה מיום 22.03.2020.**

18. משלא התייצב ב"כ צד ג' לדיון ואף לא הוגשה כל תגובה מטעמו, הגם שעתר למתן ארכה בעניין, הורה המותב המטפל השני בתיק על חיובו של צד ג' בחוב הפסוק, בסך של 300,000 ₪ עבור חודשים מאי 2018 עד מאי 2020 כולל, בצירוף הוצאות משפט בסך של 5,000 ₪ (להלן: "**חיוב שני בחוב הפסוק**").

19. כן נקבע בהחלטה מיום 02.06.2020 כי הזוכים יפעלו לגביית סכום זה במסגרת תיק הוצל"פ מס' 507164-07-18, במסגרתו נגבה החיוב הראשון בחוב הפסוק.

20. ביום 09.02.2021, עתרו הזוכים **בשלישית** בבקשה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק בסך כולל של 96,000 ₪, המבטאים 8 משכורות שהועברו על ידי צד ג' לידי החייב, בחודשים יוני 2020 עד ינואר 2021 (להלן: "**בקשה שלישית לחיוב צד ג' בחוב הפסוק**"); במסגרת בקשה זו ציינו הזוכים כי עיקול על כלל נכסי החייב נמסר זה מכבר לצדדי ג', צד ג' זומן כדין לחקירה ודיון בסוגיית העיקול, סירב ליטול חלק, בחר שלא להתייצב לדיון וחויב זה מכבר בחוב הפסוק.

21. בהחלטה מיום 10.02.2021 התבקשו הזוכים להעביר בקשתם לתגובת צד ג' באמצעות בא כוחם, בתוך 20 ימים.

22. ביום 15.03.2021 עתר עוה"ד לביא בבקשה למתן ארכה בת 30 ימים לשם קבלת ייצוג בתיק דנא והגשת תגובה בבקשה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק; עוה"ד לביא טען כי ההליכים בתיק דנא התקיימו עד לאותו מועד ללא ידיעתו וללא המצאה, וכי בשל תקופת הקורונה והסגרים ברש"פ, התקשורת עם נציגי צדדי ג' מאוד קשה, ספורדית ובעייתית.

23. בהחלטה מיום 21.03.2021 ניתנה ארכה כמבוקש.

24. ביום 22.04.2021 חודשה בקשת הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק, זאת בהעדר כל עדכון או תגובה מטעם עוה"ד לביא.

25. **במועד זה הועבר התיק דנא לטיפולו של המותב נוכחי** (להלן: "**המותב המטפל**").

26. בהחלטה מיום 25.04.2021 נקבע כי יש לערוך דיון מאוחד לפי סעיפים 46 ו-48 לחוק ההוצאה לפועל ונקבע מועד לדיון ליום 22.06.2021 ; הזוכים התבקשו להמציא העתק ההחלטה לעו"ד לביא.

27. ביום 25.04.2021 עתר עוה"ד לביא בבקשה נוספת למתן ארכה בת 30 ימים לצורך קבלת ייצוג והגשת תגובה לבקשת הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק ; בהחלטה מיום 28.04.2021 ניתנה ארכה כמבוקש.

28. ביום 21.06.2021, יום בודד קודם למועד הדיון הקבוע ליום 22.06.2021, עתר עוה"ד לביא בבקשה לדחיית מועד הדיון ; אף בבקשה זו טען עו"ד לביא כי הוא זקוק לאישור פרטני של נציגי צד ג' ביחס לכל תיק ותיק ולא ניתן לראותו כמייצג בתיק.

29. בהחלטה מאותו היום ומטעמים **שאינם** קשורים בייצוגו של עוה"ד לביא, כי אם נסיבות אישיות של זה האחרון, נדחה הדיון ליום 29.07.2021.

30. בבוקרו של הדיון ביום 29.07.2021 הניח עוה"ד לביא תגובה לבקשה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק, במסגרתה טען טענות רבות, אשר כללו ביניהן את מלוא הטענות, כפי שהועלו כעת בבקשה הרביעית לחיוב צד ג' בחוב הפסוק, מושא ההחלטה דנא :

30.1 ב"כ צד ג' אינו חשוף למסמכי התיק.

30.2 ניסיונותיו לקבל מידע מצד ג' העלו כי החייב אינו מקבל כספים ועל כן לא ברור על מה נסמכת הבקשה כאשר לא הוצגה ולו ראשית ראיה לתשלומים כגון דא מצד ג'.

30.3 לא ניתן להמציא אסמכתה על אי העברת תשלום.

30.4 אף אם היו משולמים לידי החייב כספים, הרי שממשלת ישראל מקזזת כספים אלה לפי חוק להקפאת כספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור מהכספים המועברים אליה מממשלת ישראל, תשע"ח-2018.

30.5 יש להורות על ביטול העיקול מפאת אי חוקיות ולאור ההשלכות המדיניות- ביטחוניות באם כספים אלו ימומשו, הואיל ומדובר בכספים המשולמים לרש"פ.

31. בדיון מיום 29.07.2021, המשיך עוה"ד לביא לטעון כי טרם קיבל ייצוג בתיק דנא. **טענה זו העלתה כבר אז תמיהה של ממש אל נוכח העובדה כי כתב טענות ראשון מטעמו הוגש לתיק עוד ביום 02.12.2019- <u>שנה ו- 8 חודשים קודם למועד הדיון</u>**.

<u>לדברים שלעיל משנה תוקף אל נוכח העובדה כי תיק הוצל"פ מס' 507164-07-18, בו נטל עוה"ד לביא את ייצוגו של צד ג'</u>, נפתח לביצוע חיוב ראשון בחוב הפסוק, אשר נפסק בתיק דנא;

<u>רוצה לומר, תיק הוצל"פ מס' 507164-07-18 הינו "תיק בת" ויונק חיותו מהתיק דנא</u>, ואם כך הדבר, אזי נשאלת השאלה מדוע עו"ד לביא לא נטל ייצוג בשני התיקים יחדיו, עת החתים צד ג' לקבלת ייצוג בתיק מס' 507164-07-18.

מענה לשאלה זו לא ניתן יהא לקבל, באשר עיון הן במסמכי התיק דנא והן במסמכי תיק מס' 507164-07-18 מעלה כי עד עצם היום הזה, לא נסרקו לתיק ייפוי כח מטעמו של עו"ד לביא; עו"ד לביא לא מצא לנכון להבהיר באף אחד מכתבי טענותיו או הדיונים שהתקיימו בנוכחותו, מהו המועד בו נטל ייצוג בתיק מס' 507164-07-18 ומהו המועד בו נטל לבסוף ייצוג בתיק דנא, תוך צירוף העתקים מייפוי הכח שנחתמו.

[מעתה ובקורלציה למועד בו לא נטען עוד על ידי עוה"ד לביא כי טרם נטל ייצוגו של צד ג', יכונה עו"ד לביא "ב"כ צד ג"']

32. בהחלטה מיום 29.07.2021 אשר ניתנה בתום הדיון, בנוכחות הצדדים, נדחו כלל טענות צד ג' (ראו סעיפים 8.1 עד 8.7 להחלטה) וצד ג' חויב בחוב הפסוק בסך כולל של 168,000 ₪, עבור חודשים יוני 2020 עד יולי 2021 בתוספת הוצאות משפט בסך של 5,000 ₪ (להלן: "**חיוב שלישי בחוב הפסוק**").

33. **כלל ההחלטות אשר ניתנה עד כה בתיק (שלוש במספר) הינן החלטות חלוטות ואין צורך להכביר במילים אודות ההלכות הפסוקות בדבר מעשה בית הדין (השתק עילה והשתק פלוגתא), המניעות של צד ג', כפועל יוצא, לעורר טענות שכבר נדונו והוכרעו ביחס לתקופות קודמות בהן חויב צד ג' בחוב הפסוק, עיקרון סופיות הדיון וכיו"ב.**

34. ביום 11.07.2023, עתרו הזוכים **ברביעית** בבקשה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק בסך כולל של 276,000 ₪, המבטאים 23 משכורות אחרונות שהועברו על ידי צד ג' לידי החייב, בחודשים אוגוסט 2021 עד יוני 2023 כולל (להלן: "**בקשה רביעית לחיוב צד ג' בחוב הפסוק**").

35. בהחלטה שניתנה עוד באותו היום, התבקשו הזוכים להמציא העתק בקשתם לב"כ צד ג', לתגובתו בתוך 14 ימים.

36. לאחר שתי ארכות שניתנו לבקשת ב"כ צד ג' לצורך הגשת תגובה, הונחה זו בתיק דנא ביום 26.09.2023, בה הועלו הטענות שלהלן:

36.1 לא הומצא לצד ג' צו עיקול ולא הוצגו אסמכתאות המעידות על מסירת צו כאמור.

36.2 יש לדחות הבקשה, אשר אינה נתמכת בתצהיר.

36.3 נתוני התיק ותוכנו אינם זמינים לעיונו של בא כוח צד ג'.

לשכת ירושלים, הסדנא 19 ירושלים 9342059

36.4 צד ג' אינו מחזיק בכספים לטובת החייב והחייב מעולם לא קיבל כספים מאת צד ג'- ב"כ צד ג' צירף לתגובתו תצהיר מטעם נציג צד ג', מר ערפאת נזאל.

36.5 אף אם צד ג' היה מחזיק בכספים, ממשלת ישראל ממילא הקפיאה כספים בשיעור ניכר "בקשר עם תשלומים לאסירים" ולכן יש לראות בהקפאה של הכספים ובעיקולם מכוח צו עיקול בתיק דנן, כעיקול בכפל.

36.6 לעיקול ומימוש כספים באופן חד צדדי עשויות להיות השלכות כבדות משקל.

37. בהחלטה מיום 10.10.2023 התבקשו הזוכים להגיש תשובתם וזו הוגשה ביום 12.11.2023; במסגרת תשובת הזוכים, טענו הללו בסעיף 5 לתשובה כהאי לישנא:

> "**לתיק זה נמסרו זה מכבר הוראות החוק והחלטות הממשלה** של צד ג', הרש"פ, בדבר החובה לשלם לכל אסיר בטחוני משכורת..."

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

38. בשל ריבוי החומר שבתיק, התבקשו הזוכים בהחלטה מיום 09.01.2024 לצרף החומר אליו הפנו.

39. עיון במלוא החומר שהוגש על ידי הזוכים, עוד באותו היום, מעלה כי זה הוגש, **כמות שהוא**, בבקשתם הראשונה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק, מיום 14.02.2018; בנסיבות הללו, כלל לא ברורה תרעומת ב"כ צד ג', כפי שהועלתה מהלך הדיון מיום 25.01.2024, לפיה לא ניתנה לו זכות תגובה למסמכים שהוגשו מטעם הזוכים.

40. כידוע, לאחר הגשת בקשה- תגובה- תשובה, **ובשים לב כי מלוא החומר שצורף על ידי הזוכים נסרק לתיק עוד בשנת 2018,** אין כל מקום או צורך לאפשר זכות טיעון נוספת (אף לא בהתאם לסדרי הדין) וככל שלצד ג' טענות נוספות, הרי שמקומן להידון בדיון במעמד הצדדים;

לחילופין, ככל שסבר צד ג' כי עליו ליתן התייחסות לחומר שצורף מטעם הזוכים, יכול היה לפנות בבקשה לאפשר לו זכות טיעון נוספת, ולבטח שהדבר לא היה נמנע ממנו. אלא שב"כ צד ג' בחר שלא לעשות כן, מטעמיו שלו.

41. מכל מקום, לאחר קבלת כתבי טענות הצדדים, קבלת מידע אודות פרטי נציג צד ג' ודחיית מועד דיון לבקשת ב"כ צד ג' (אשר נקבע במקור ליום 18.01.2024), ניתנה החלטה המורה על קיום דיון במעמד הצדדים ביום 25.01.2024 בשאלת חיובו של צד ג' בחוב הפסוק.

ג. סוגיית המצאת צו העיקול ותוקפו:

42. כאמור לעיל, במסגרת תגובתו של צד ג' לעיקול, טען זה כי מעולם לא קיבל לידיו צו עיקול; בד בבד נטען כי עיון בתיק מס' 507164-07-18 אינו מגלה צו עיקול.

43. ב"כ צד ג' המשיך לטעון כי התיק דנא אינו פתוח לעיונו ועל כן אינו יכול לראות כיצד הומצא צו העיקול החדש.

44. בנסיבות הללו, הואיל ועסקינן בסוגיה מקדמית, אשר מצויה בגדרו של סעיף 44 לחוק ההוצאה לפועל, הרי שקודם לדיון בשאלת חיובו של צד ג' בחוב הפסוק, תינתן להלן הכרעה בשאלת המצאת צו העיקול לצד ג' ומהי המטריה המשפטית הנוהגת בכל הנוגע לחידושו של צו העיקול בתיק, אם בכלל.

ג.1. המתווה הנורמטיבי:

45. בקשת עיקול צד ג' בידי צד שלישי תפרט את שמו המלא ומענו של הצד השלישי שבידיו נמצאים או עשויים להימצא נכסים של החייב. בבקשה יצוין גם אם העיקול נדרש על כלל נכסי החייב או על נכס מסוים בלבד. **אם הנכס הוא זכות** (להבדיל מנכס מוחשי) **יבואו פרטיה של הזכות**.

[ראו דוד בר אופיר **הוצאה לפועל הליכים והלכות** כרך שני (מהדורה שביעית 2009), עמ' 853; תקנה 71 לתקנות ההוצאה לפועל, תש"ם-1979 (להלן: "**תקנות ההוצאה לפועל**")]

46. להלן סעיפים 43, 44 ו- 46 לחוק ההוצל"פ:

> "43. רשם ההוצאה לפועל רשאי לצוות על עיקול כלל נכסי החייב או על עיקול נכס מסוים מנכסיו הנמצאים בידי צד שלישי.
>
> 44. (א) צו עיקול בידי צד שלישי על כלל נכסי החייב יחול על נכסי החייב הנמצאים בידי הצד השלישי ביום המצאת הצו או שיגיעו לידו תוך שלושה חדשים מאותו יום.
>
> (ב) הומצא הצו לצד השלישי, יגיש למנהל לשכת ההוצאה לפועל תוך עשרה ימים מהמצאת הצו הודעה המפרטת את נכסי החייב הנמצאים בידו ביום המצאת הצו או שלפי ידיעתו יגיעו לידו תוך שלושה חדשים מאותו יום.

(ג) הגיע לידי הצד השלישי נכס מנכסי החייב תוך שלושה חדשים מהמצאת הצו, יודיע על כך למנהל לשכת ההוצאה לפועל תוך עשרה ימים מהיום שהנכס הגיע לידו.

...

46 (א) לא הגיש הצד השלישי הודעה כאמור בסעיפים 44 ו-45 או שהגיש הודעה ורשם ההוצאה לפועל סבור שההודעה אינה שלמה או אינה נכונה, רשאי הוא, לפי בקשת הזוכה, להזמין את הצד השלישי לחקירה; על חקירה זו יחולו הוראות סעיף 67, בשינויים המחויבים.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מאחריותו של הצד השלישי על פי כל דין."

47. צו עיקול בידי שלישי על כלל נכסי החייב, יחול על נכסי החייב אשר נמצאים בידי הצד השלישי ביום המצאת הצו, או שיגיעו לידיו בתוך 3 חודשים מאותו יום. לאחר המצאת הצו לצד השלישי, עליו להגיש למנהל הלשכה, בתוך עשרה ימים מיום ההמצאה, הודעה המפרטת את נכסי החייב, אשר נמצאים בידיו ביום המצאת הצו או שלפי ידיעתו יגיעו אליו בתוך התקופה האמורה.

[ראו סעיף 44 לחוק ההוצל"פ ותקנה 74 לתקנות ההוצל"פ]

48. זוכה רשאי לפנות אל הרשם ולבקש את הזמנת הצד השלישי לחקירה, כאשר הצד השלישי איננו מגיש הודעה בתגובה לצו העיקול. ויושם אל לב, הזמנת הצד השלישי לחקירה איננה ממצה את כל ההליכים שניתן להפנות כנגדו והוא מוסיף לעמוד באחריות האזרחית והפלילית בגלל הימנעותו מלשלוח את ההודעה.

[בר אופיר **הוצאה לפועל הליכים והלכות**, לעיל סעיף 45, בעמ' 860]

49. חובתו העיקרית של צד שלישי היא למסור את הנכס המעוקל בהתאם להוראות סעיף 47 לחוק ההוצל"פ והוראתו של סעיף 48 לחוק מסמיכה הרשם לחייב את הצד השלישי בתשלום החוב הפסוק או יתרתו, אם וכאשר הצד השלישי לא מילא אחר הצו למסירת המעוקלים והעברתם לתיק.

50. מן האמור לעיל עולה כי הוראות החוק בכל הנוגע לעיקולו של נכס בידי צד שלישי, ברורות, הן ביחס לתוקפו של העיקול מכוח הצו והן ביחס לחובת הצד השלישי בעת מתן הודעתו לצו העיקול, בכל הנוגע לפירוט נכסי החייב ופרקי הזמן.

לשכת ירושלים, הסדנא 19 ירושלים 9342059

51. **אלא שכעת יש לשאול, <u>האם יש לגזור גזירה שווה כאשר עסקינן בעיקולה של זכות, לרבות זכות עתידה או בעיקול שכר מתחדש</u>?**

לשם מענה לשאלה זו, יש להבין תחילה את מהות העיקול וצורתו. מהותו- שכן יש לעמוד על הזכות המוענקת למעקל מכוח העיקול בכדי להבין מהו תוקפו של הצו; וצורתו- שכן כפי שיובהר להלן, לצורת העיקול יש נפקות על מהותו ועל זכותו של המעקל.

ג.2 עיקול זכות עתידה:

52. ניתן להורות על עיקול באחת משתי תצורות- עיקול זמני ועיקול קבוע. עיקול זמני ניתן על ידי בית המשפט, לבקשת תובע, במסגרת התדיינות משפטית שהוא מנהל עם נתבע, במטרה להבטיח את ביצועו של פסק הדין בו צופה התובע שעתיד הוא לזכות [ראו: תקנה 374 לתקנות סדר הדין האזרחי; סעיפים 16 ו-29 לחוק הבוררות, התשכ"ח-1968; סעיף 89 לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984; סעיף 194 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]; סעיף 35 לחוק ההוצאה לפועל; סעיף 7ג לחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות) (תיקון מס' 3), התשס"א-2001; סעיף 319 לפקודת העיריות [נוסח חדש] המקנה לעיריות סמכות להטיל עיקול זמני; סעיפים 22-21 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, שמאפשרים הטלת עיקול זמני להבטחת חילוט לאחר הרשעה, ראו: בש"פ 1542/04 **מדינת ישראל נ' אדר**, פ"ד נח(3) 600 (2004)]. עיקול קבוע יכול להינתן מכוח זכיית התובע בתביעתו והפיכת העיקול הזמני לקבוע, עד לביצוע פסק הדין. **מסלול אחר להטלת עיקול קבוע הוא באמצעות ציוויו של רשם ההוצאה לפועל במסגרת הליכי הוצאה לפועל, וזאת כדי לאפשר ביצוע פסק דין או חוב בו זכה זה מכבר הנושה.**

[ראו רע"א 8622/13 **המוסד לביטוח לאומי נ' רחל שחר** (פורסם בנבו) (ביום 07.09.2016)]

53. עיקול, בין אם הוא זמני ובין אם קבוע, מוטל על נכס ספציפי של החייב. המונח "נכס" מוגדר בסעיף 1 לחוק ההוצאה לפועל כדלקמן:

"נכס" – לרבות זכות קיימת או עתידה;

54. המונח "זכות עתידה", פירושו זכות שהתגבשותה בעתיד הינה ודאית, בין בתאריך קבוע ובין בקרות אירוע שהתרחשותו נעלה מספק, כגון זכות לקבל שכר דירה שפירעונו בעתיד או במסגרת חוזה שכירות או זכות העתידה לקום ביום מותו של פלוני או כל חוב בתחומיו של חוזה קיים שזמן פירעונו עדיין לא הגיע. אולם, יש להבחין בין זכות עתידית שטרם הגיע מועד מימושה, שהיא ניתנת לעיקול, לבין סיכוי לאפשרות של היווצרות זכות עתידית.

[בר אופיר **הוצאה לפועל הליכים והלכות**, לעיל סעיף 45, בעמ' 860; רע"א 8622/13 לעיל סעיף 52]

55. וכך נקבע ברע"א 8622/13 לעיל סעיף 52, בעמ' 27:

"ההבחנה בין שני המצבים דקה ועדינה היא, אך בעלת נפקות מכרעת. זהו הקו המפריד בין הזכות להטיל עיקול לבין העדר זכות כזו. כך סוכם המצב המשפטי:

"ההלכה הפסוקה עשתה הבחנה בין "זכות עתידה" שהתגבשותה בעתיד היא ודאית, בין בתאריך קבוע ובין בקרות אירוע שהתרחשותו אינה מוטלת בספק, לבין זכות שטרם נולדה או טרם נתגבשה. כך למשל זכות חוזית קיימת הנתונה לאדם לקבל תשלום כסף מהצד האחר לחוזה היא "זכות עתידה" הנכללת בהגדרת "נכס", אף שמועד פירעון התשלום החוזי טרם הגיע, שכן **הזכות החוזית לתשלום כבר נתגבשה במישור המשפטי, ומימושה הינו ודאי בהגיע מועד הפירעון בעתיד.** הוא הדין לגבי הזכות לשכר עבודה, גם אם תשלום השכר יתרחש לאחר ביצוע העבודה בעתיד והוא כאשר כבר קיים חוזה עבודה מחייב. אחרת הוא לגבי זכויות שעילתן טרם עוגנה בחוזה או בהתקשרות משפטית אחרת שעדיין לא באה לעולם. התקווה או הציפייה להיווצרות זכות כזו בעתיד בעקבות התקשרות משפטית שאולי תתרחש, לא הוכרה כ"זכות עתידה" ולכן לא נכללה בהגדרת "נכס". וכך, עצם קיום סיכוי לקבל כסף בעתיד לא הוכר כנכס בר-עיקול בהוצאה לפועל, **כל עוד אין הוא מלווה בעילה משפטית מגובשת ההופכת את קבלתו לוודאית** (בר-אופיר בספרו הנ"ל שם, בעמ' 478, 485-486)" (עניין אלוני, בעמ' 590)."

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

56. **הווה אומר, כאשר זוכה מטיל עיקול על זכות עתידה של חייב, המצויה בידי צד שלישי, הרי <u>שכל עוד במועד מסירת צו העיקול בידי הצד השלישי</u>, <u>קיימת זכות עתידה</u>, <u>אשר נתגבשה</u> <u>במישור המשפטי</u>, ואשר הופך את קבלת הזכות לוודאית, צו העיקול אינו פוקע בתום 3 חודשים ואין כל מקום לחדש צו העיקול בכל 3 חודשים.**

לראיה, נקבע בסעיף 44(א) לחוק ההוצאה לפועל: "צו עיקול בידי צד שלישי על כלל נכסי החייב (1) **יחול (2) על נכסי החייב (3) הנמצאים בידי הצד השלישי (4) ביום המצאת הצו** או שיגיעו לידו תוך שלושה חדשים מאותו יום".

מאחר ונכס כולל אף "זכות עתידה", אשר הייתה ידועה לצד השלישי בעת מסירת הצו, אזי מאותו המועד ואילך הזכות העתידה מעוקלת ואין כל מקום לחדש הצו בכל שלושה חודשים- **תחולתו של צו עיקול הזכות העתידית היא ממועד המצאתו לצד השלישי ועד למועד פקיעת הזכות העתידה (להלן: "תקופה העיקול").**

57. **בנסיבות הללו, ניתן לקבוע כי "זכות עתידה" <u>זהה בנפקותה לצו עיקול שכר מתחדש</u>, אשר אף הוא אינו פוקע, מבלי שיהא צורך בחידושו בכל 3 חודשים, עד לפירעון החוב הנקוב בצו העיקול.**

58. כך או כך, יובהר בזאת כי צו עיקול, מכל סוג שהוא (כספים, זכויות), אינו מתבטל בתום תקופת העיקול החוקית, כל עוד לא ניתנה הוראה מפורשת על ידי רשם ההוצאה לפועל המורה על ביטול העיקול (למעט במקרה בו נסגר התיק) ועל כך ניתן ללמוד מהוראות סעיף 52 לחוק ההוצאה לפועל ותקנה 79 לתקנות ההוצאה לפועל.

ג.3 עיקול שכר מתחדש- בתיק אזרחי:

59. על תחולתו והיקפו של עיקול שכר מתחדש בתיק אזרחי, ניתן ללמוד מהוראות החוק, אשר עוסקות בעיקול שכר מתחדש בתיקי מזונות, כפי שיבואר להלן.

60. הוראות סעיף 45ג לחוק ההוצאה לפועל קובעות בזו הלשון:

> "45ג. **נבע החוב הפסוק ממזונות המגיעים לפי פסק דין למזונות**, מדי תקופה קבועה, רשאי רשם ההוצאה לפועל –
>
> (1) **לצוות על עיקול משכורתו** של החייב המוחזקת בידי מעסיקו, כך שהצו יחול על משכורתו של החייב בגובה המזונות שעל החייב לשלם לזוכה **מדי תקופה קבועה**, **<u>כאילו</u> ציווה רשם ההוצאה לפועל מחדש**, מדי אותה תקופה, **ובמשך שנה, על עיקול משכורתו** של החייב כאמור;
>
> (2) לצוות, מדי תקופה כאמור בפסקה (1), על עיקול כלל נכסי החייב או נכס מסוים מנכסיו הנמצאים בידי צד שלישי **או שיגיעו לידו בתוך שנה מיום המצאת הצו**, בהתאם לסכום החוב המעודכן בתיק, **ובלא צורך**

בבקשת עיקול חדשה; צו זה יבוא במקום צו העיקול שניתן לפי פסקה זו על נכסי החייב שבידי אותו צד שלישי בתקופה הקודמת.

[הדגשה לא במקור-ע.ג.א]

61. כעת יושם אל לב, המחוקק בחר, שלא במקרה, שלא לציין מה דינו של עיקול שכר מתחדש אצל חייב שאינו חייב במזונות. ללמדנו, כי בכך ערך המחוקק הבחנה בין הטלת עיקול שכר מתחדש על חייב במזונות, או אז ישנה מגבלת זמן לתקופה של שנה לכל היותר, לבין עיקול שכר מתחדש על חייב שאינו חייב במזונות, **שאז לא קיימת מגבלת זמן**.

62. אמור מעתה, בעיקול שכר מתחדש בתיק אזרחי, עם מתן צו העיקול, קמה לצד השלישי החובה לעקל נכסי החייב, במצטבר, עד לגובה החוב הרשום בצו העיקול בעת הוצאתו; רוצה לומר, צו העיקול אינו פוקע, כי אם מתחדש באופן אוטומטי עד לפירעון מלוא החוב המופיע על גבי צו העיקול.

63. תמיכה במסקנה המשפטית שלעיל, ניתן למצוא בהליך בר"ע 1887/07 **אבי חברה לעבודות עפר כבישים נ' חברת ביטום בע"מ** (פורסם בנבו) (ביום 08.01.2008), בו נקבע על ידי כבוד בית המשפט המחוזי, כדלקמן:

> "אשר לטענה כי צו העיקול תקף לשלושה חודשים בלבד, אין אני מקבל טענה זאת. **ככל שמדובר בעיקול שכר, העיקול חל ומתחדש מידי חודש כל עוד החוב לא סולק וכל עוד צו העיקול לא בוטל**. בטענתו מערבב למעשה ב"כ המערערת שני עניינים שונים. **אמנם בצו העיקול מצווה המחזיק המקבל את הצו להודיע מה הם נכסי החייב הצפויים להגיע לידו בתוך שלושה חודשים, אך מכאן אין ללמוד כי תוקפו של העיקול הוא לשלשה חודשים בלבד**".

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

64. הלכה זו אושרה על ידי כבוד בית המשפט העליון ברע"א 1531/08 **אבי חברה לעבודות עפר כבישים נ' חברת ביטום בע"מ** (פורסם בנבו) (ביום 24.07.2008), שם נקבע בזו הלשון:

> "לא זאת אף זאת, כאמור לעיל, טענות אלו אף נדחו במסגרת בקשת רשות הערעור שהגיש המשיב 2 על ההחלטה לחייבו בתשלום הסכום אשר עמד על 7,500 ש"ח. בנסיבות אלו, איני מוצא כי נפל פגם בהחלטת

בית המשפט המחוזי, אשר יש בו כדי להצדיק התערבות ערכאת הערעור בה״.

ג.4 מן הכלל אל הפרט:

65. עיון מדוקדק בהליכים מס׳ 3-8 בתיק דנא, מעלה כי בכל אחד מצווי העיקול אשר מולאו על ידי הזוכים, סומן תחת רישום עיקול צד ג׳- ״כלל הנכסים״, ובתיאור הנכס נרשם ״כספים **<u>וזכות</u>** לקבלת כספים״.

66. בנוסף, במסגרת בקשות הזוכים לזימון צד ג׳ לחקירה בהתאם להוראות סעיף 46 לחוק ההוצאה לפועל, **צוין כי עסקינן בעיקול על משכורת החייב**, המתקבלת מידי חודש מאת צד ג׳.

67. הצדדים אינם חלוקים בשאלת סוג העיקול. לטענת ב״כ צד ג׳, עסקינן בעיקול שכר מתחדש ולהלן טיעוניו כפי שהועלו בפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024 (להלן: ״**פרוטוקול הדיון**״):

> ״אני מזכיר יש כאן עיקול מתחדש אז מהבקשה שהציג חברי יש בקשה לחיוב בחוב המתחדש, קרי היה פה עיקול קודם שהומצא לא באמצעותי איכשהו בהיסטוריה. לאחר מכן העיקול מתחדש אז הבקשה היא פשוט לחייב את הרש״פ בחוב הפסוק? משהו לא תקין בפרוצדורה **היה צריך להמציא את הצו שוב לרש״פ** ואז הייתי יכול להגיב לצו הזה. כלומר בעת פתיחת התיק או בעת הטלת העיקול שאני מבין שזה היה לפני שנים רבות לפי אחת התגובות. **האם העיקול הוא לנצח? מאז העיקול הוא עיקול שהתחדש מניין הרש״פ הייתה אמורה לדעת שלאחר כמה חודשים תוגש בקשה חדשה, היה צריך להגיש עיקול חדש ואז הייתי עונה לו ובכל מקרה היינו מגיעים לכאן.**
> אני מכיר את ס׳ 48 ולכן אנחנו נמצאים פה לכן צו העיקול לא רלוונטי לסיפור הזה, **היה מצופה לתת עוד צו עיקול כמו עיקול משכורת. אתה מוציא עוד צו עיקול ואז הוא לפי תקופות, היה צריך להוציא אותו שוב כדי שאוכל להגיב לו האם בתקופה התקבלו או לא התקבלו כספים.**
> אנחנו נכנסנו ללופ לפיו כל כמה חודשים תהיה בקשה לחיוב בחוב הפסוק מבלי שיש לי יכולת להשיב לצו העיקול״

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

[ראו עמ׳ 15, שורות 5-15 לפרוטוקול הדיון]

"**מדובר בעיקול שכר מתחדש של משכורת**, גם לי יש ביקורת על הדבר הזה, כמו כל משכורת הם מתייחסים לזה כסוג מסוים של שכר או הטבה יש לזה כל מיני סיבות שאפשר להיווכח עליהם. כמו שהם מטילים אם אנחנו קוראים לזה "עיקול משכורת" המעסיק יכול להפסיק לשלם, החייב יכול להיות משוחרר מהכלא ולא לקבל, יכול להיות שלא הוגשה בכלל בקשה כמו שהרבה מובטלים לא מגישים בקשה ולא ממשים זכויות סוציאליות במדינותיהם."

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

[ראו עמ' 16, שורות 37-33 לפרוטוקול הדיון]

68. תחילה, טען צד ג' בתגובתו לבקשה לחיובו בחוב הפסוק, טענה בודדת אחת ביחס לסוגיית צו העיקול, ולפיה צו העיקול כלל לא הומצא לידי צד ג'. אלא לאחר שהמותב המטפל הסב את תשומת ליבו מהלך הדיון כי אישור המסירה מצוי במסמכי התיק, הרחיב החזית המשפטית וטען כי בכל הנוגע לתוקפו המשפטי של צו העיקול, הרי שהיה על הזוכים להמציאו בכל פעם מחדש, עת ביקשו לחייב צד ג' בחוב הפסוק.

69. בכל הנוגע להמצאת צו העיקול, עיון במסמכי התיק (ראו הליד מס' 10) מעלה כדלקמן:

69.1 ביום 23.01.2017 הוצאו צווי עיקול צד ג' לרש"פ ולאש"ף לכתובותיהם שברמאללה.

69.2 ביום 20.07.2017 התקבל אישור הממונה על העזרה המשפטית במשרד המשפטים, למסירת צווי העיקול לרש"פ ולאש"ף, במסירה אישית מטעם הזוכים.

69.3 ביום 22.10.2017 נמסרו צווי העיקול כדין לרש"פ ולאש"ף, על ידי שליח מטעם הזוכים.

69.4 ביום 03.01.2018 אישר הממונה על העזרה המשפטית כי צווי העיקול נמסרו כדין לרש"פ ולאש"ף.

70. משהוכח כי צו העיקול נמסר כדין לידי צד ג', ומשאין מחלוקת בין הצדדים כי עסקינן בעיקול שכר מתחדש, טענת צד ג' כי היה על הזוכים להמציא צו העיקול בכל פעם מחדש, עת ביקשו לחייב צד ג' בחוב הפסוק לפרקי זמן שונים, נדחית.

71. למען הסר ספק, **והגם שחל על הצדדים השתק שיפוטי בעניין זה**, יודגש בזאת כי אף אם לא היה מדובר בצו עיקול שכר מתחדש, כי אם בעיקול על כלל נכסי החייב, הרי שבנסיבות בהן עסקינן

בזכות עתידה, אשר נתגבשה במישור המשפטי, זאת בהתאם לחוק האסירים ו(האסירים) המשוחררים מספר 19 לשנת 2004 (התפרסם ביום 23.04.2005), בעניינו יפורט בהרחבה בהמשך, גם אז לא היה צורך בהמצאה נוספת או מחודשת של צו העיקול והוא היה תקף עד לפירעון גובה החוב, כמפורט בצו העיקול.

ד. הבקשה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק נעדרת תצהיר תומך- להיות או לחדול?

72. במסגרת תגובתו של צד ג', הועלתה טענה לפיה יש לדחות בקשת הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק הואיל ואינה נתמכת בתצהיר; בעניין זה, ב"כ צד ג' לא חסך שבט לשונו מהמותב המטפל מהלך הדיון מיום 25.01.2024, וטען כי בעוד נדרש ממנו לצרף תצהיר לתגובתו משנת 2021 (?!?), הרי שכעת בקשת הזוכים נדונה ללא תצהיר וללא דרישה שווה.

האמנם?

73. עיון במסמכי התיק מעלה כי לבקשתם הראשונה של הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק, צירפו הללו תצהיר מפורט, המונה 13 סעיפים, בהם מפורטות מלוא העובדות ביחס להמצאת צו העיקול לצד ג', לרבות דברי חקיקה שונים, לשם תמיכה בסעד המבוקש.

74. לאחר שניתנה הכרעה שיפוטית ראשונה, המורה על חיובו של צד ג' בחוב הפסוק, חידשו הזוכים בקשתם לחיוב צד ג' בחוב הפסוק, ביחס לתקופות שונות, כאשר בכל בקשה ביקשו להתבסס על הכרעות משפטיות קודמות שניתנו בתיק, מבלי שצורף תצהיר:

74.1 כך, עיון בבקשה השנייה אשר הוגשה מטעם הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק מעלה כי זו נעדרת תצהיר, תוך שנרשם בסעיף 21 כדלקמן: "לבקשה זו לא צורף תצהיר שהרי אדניה אדני משפט הן, ומבוססות על קביעות קודמות של כב' רשמי ההוצאה לפועל".

74.2 בדומה, עיון בבקשה השלישית אשר הוגשה מטעם הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק מעלה כי אף זו נעדרת תצהיר, תוך שנרשם בסעיף 21 כדלקמן: "לבקשה זו לא צורף תצהיר שהרי אדניה אדני משפט הן, ומבוססות על קביעות קודמות של כב' רשמי ההוצאה לפועל".

74.3 וכעת, אף בבקשתם הרביעית של הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק, לא צירפו הללו תצהיר מטעמם, תוך שנרשם בסעיף 5 לבקשה באלו המילים: "לבקשה זו לא צורף תצהיר שהרי אדניה אדני משפט הן, ומבוססות על קביעות קודמות של כב' רשמי ההוצאה לפועל".

לשכת ירושלים, הסדנא 19 ירושלים 9342059

75. כידוע, בהתאם להלכה הפסוקה, בעל דין יצרף לבקשתו תצהיר לאימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה. אולם אם בעל הדין סומך על טיעונים משפטיים בלבד, ואף לא על טענה עובדתית אחת, אין צורך בצירוף תצהיר.

76. בענייננו, טענות הזוכים בבקשתם הרביעית (הכוללת 5 סעיפים בלבד), עולות מהמסמכים שבתיק ומהחלטות שיפוטיות קודמות. טענות אלו אינן שנויות במחלוקת ומשכך לא מצאתי כי נדרש תצהיר תומך לבקשה.

77. בנסיבות אלה, כמו גם לאור הליכים קודמים זהים שהתנהלו בין הצדדים, כאשר הטענה לא נטענה בהזדמנות הראשונה, מושתק צד ג' לטעון טענה זו כעת ואין מקום לדחיית הבקשה מטעם של אי צירוף תצהיר.

[השוו: ע"ר 4643-01-17 **בנק הפועלים בע"מ נ' פומי שאיבה והובלות בטון בע"מ** (פורסם בנבו) (ביום 10.08.2017); רע"צ (נצ') 57096-09-14 **גזאל נאסר בע"מ נ' עומר עדוי** (פורסם בנבו) (ביום 10.11.2014)].

78. להבדיל, בתגובת צד ג' כפי שהוגשה לתיק ביום 29.07.2021, העלה צד ג' טענות עובדתיות רבות (בד בבד עם הטענה כי טרם נטל ייצוגו של צד ג'), **לרבות הטענה כי החייב אינו מקבל כסף מצד ג'.**

79. אֶעפֶּס סבור צד ג' כי ניתן היה לקבל עובדות המשמשות יסוד לתגובה, ללא תצהיר תומך ובזמן בו כלל אין ייפוי כח חתום המאשר את ייצוגו של צד ג'? טוב היה עושה צד ג' אילו לא היה מעלה טענה זו כלל ועיקר.

80. ממילא, הובהר לצד ג' מהלך הדיון כי ההחלטה מיום 29.07.2021, אשר ניתנה לפני כשנתיים וחצי (!) חלוטה וככל שסבור היה צד ג' כי נפלה בה שגגה, היה עליו לפעול בהתאם לסדרי הדין להגשת ערעור כמקובל בסד הזמנים הקבוע בחוק.

81. זאת ועוד, אף בהתאם להוראות סעיף 3א(ב) לחוק ההוצאה לפועל, בסמכות המותב המטפל להפעיל שיקול דעת ולהורות ככל שימצא לנכון בכל הנוגע לניהולו של התיק וכך נעשה בתיק דנא ביחס להחלטה לדון בבקשת הזוכים, אף כשהבקשה נעדרת תצהיר תומך.

ה. **נתוני התיק ותוכנו אינם זמינים לעיונו של בא כוח צד ג':**

82. מאז הועבר התיק לטיפולו של המותב המטפל, שב"כ צד ג' אינו חדל מלטעון כי נתוני התיק אינם זמינים לעיונו.

83. בהחלטות רבות שניתנו התבקש צד ג' לסור למזכירות לשכת ההוצאה לפועל על מנת לקבל לידיו כל אשר חפץ מהתיק, **זאת בנוסף לעובדה כי בכלל ההחלטות שניתנו בסוגיית חיובו של צד ג' בחוב הפסוק, <u>ללא יוצא מן הכלל</u>, ניתנה הוראה ברורה למזכירות להמציא ההחלטה לידי ב"כ צד ג' ולאשר ההמצאה, תוך עדכון פנימי בתיק לעיני המותב המטפל.**

84. אין מדובר אלא בטענות ממוחזרות ולעוסות שנדונו ונדחו בעבר ולא ניתן להשתחרר מהרושם הקשה לפיו ב"כ צד ג' פועל ב"שיטת מצליח", מתוך משאלת לב שמא טיעון זה יסייע להצדיק המחדל הרובץ לפתחו, לפיו כלל לא טרח להכיר התיק על בֻּרְיוֹ לקראת הדיון בשאלת חיוב צד ג' בחוב הפסוק. לראיה, טען ב"כ צד ג' הן בתגובתו והן בדיון מיום 25.01.2024 כי צו העיקול מעולם לא הומצא לידי צד ג' (?!?!).

85. סבורני כי הגיעה העת לשמוט טענות אלה, למען לא תועלנה עוד בעתיד ולו פעם אחת נוספת, כאשר מצופה מב"כ צד ג', למצער, ליטול יוזמה אלמנטרית קודם למועד הדיון ולהתייצב במזכירות לשכת ההוצאה לפועל לשם צילום התיק.

86. בקשתם הרביעית של הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק הוגשה עוד ביום 11.07.2023 כאשר כבר ביום 30.07.2023 הוגשה בקשת צד ג' למתן ארכה להגשת תגובה. תגובת צד הוגשה לבסוף ביום 26.09.2023, בחלוף למעלה מ- 60 ימים מהמועד בו עתר צד ג' למתן ארכה.

87. בנסיבות אלה, לא תתקבל כל טענה לפיה נתוני התיק אינם זמינים, כאשר יכול היה ב"כ צד ג', לו רק רצה בכך, לגשת בכל אחד מהימים שעמדו לרשותו למזכירות לשכת ההוצאה לפועל לשם צילום התיק.

88. לא זו אף זו, דיון בשאלת חיובו של צד ג' בחוב הפסוק התקיים אך ביום 25.01.2024, בחלוף כ-120 ימים מאז הוגשה בקשת הזוכים. ב"כ צד ג' לא סיפק תשובה מניחה את הדעת מדוע במשך כ-120 ימים לא פעל לסור למזכירות לשכת ההוצאה לפועל לשם צילום התיק.

89. נוכח האמור לעיל, אף אם אכן נתוני התיק לא היו זמינים לעיונו של ב"כ צד ג' באמצעות מערכת "כלים שלובים", הרי שזה בחר שלא לעשות דבר בנדון, ומשכך אין לו אלא להלין על עצמו.

ו. **האם הוחזקו בידי צד ג' נכסים של החייב?**

1.ו המסגרת הדיונית:

90. עסקינן בבקשה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק, אשר הבסיס המשפטי לה, הוא במסגרת הוראות סעיפים 48-47 לחוק ההוצאה לפועל.

91. בהתאם להוראות סעיף 47 לחוק ההוצאה לפועל, כאשר צד שלישי מודיע כי קיבל צו עיקול ומאשר שמוחזק בידיו נכס השייך לחייב ושחל עליו צו העיקול, עליו למסור את הנכס המעוקל למנהל לשכת ההוצאה לפועל, בהתאם להוראות צו העיקול. כאשר צד שלישי לא מגיש הודעה בתשובה לצו העיקול, או שמגיש הודעה אך רשם ההוצאה לפועל סבור שההודעה אינה שלמה או נכונה, רשאי הוא, לפי בקשת זוכה, להזמין הצד השלישי לחקירה (ראו סעיף 46 לחוק ההוצאה לפועל).

92. בהתאם להוראות סעיף 48 לחוק, צד שלישי עשוי להיות מחויב בחוב הפסוק אם עשה אחד מאלה, ללא "הצדק סביר": לא מסר את הנכס המעוקל בניגוד להוראות שקיבל מרשם ההוצל"פ לפי סעיף 47 לחוק, הוציא מידו נכס של החייב או שילם חוב שלא כדין ביודעו שיש עליו צו עיקול בידי צד שלישי.

93. נטל השכנוע להוכחת טיעוניו העובדתיים של המבקש-התובע, מוטל עליו מתחילת הדיון ועד לסופו. אולם, לעניין קיומו של ההצדק הסביר, מוטל על הצד השלישי הנטל להצביע על נתונים המהווים "הצדק סביר" ויש בהם כדי להדוף את התביעה שהוגשה נגדו. חובת שכנוע זו נובעת מן העיקרון היסודי בדיני הראיות לפיו על כל בעל דין להוכיח כי מתקיימות העובדות העומדות ביסוד הטענה המשפטי עליה הוא סומך. על כן, על התובע לשכנע כי מתקיימות העובדות המקימות את עילת התביעה לפי הדין המהותי, ואולם כאשר הדין המהותי קובע הגנות, נושא הנתבע בנטל השכנוע כי מתקיימות העובדות המקימות את ההגנה.

[בר אופיר **הוצאה לפועל הליכים והלכות**, לעיל סעיף 45, בעמ' 863; ע"א 1842/90 **בר לב נ' רפופורט**, פ"ד מח(5) 228; ע"א 357/72 **שנסי נ' בצלציוני**, פ"ד כז(1) 741, 744].

דברים אלה נכונים גם כאשר הטענה של "הצדק סביר" נטענת בתחומיו של סעיף 48 לחוק ההוצאה לפועל.

94. מטוטלת הראיה תנוע באופן הבא: על התובע להביא ראיות המהוות בסיס לכאורה לחיובו של הצד השלישי בתשלום החוב הפסוק. לאחר שהובאו ראיות, עובר על שכמו של הצד השלישי הנטל להביא ראיות לעניין קיומו של ההצדק הסביר שמנע ממנו את העברת הנכס המעוקל על מנהל הלשכה.

95. יודגש בזאת, המצאת צו העיקול לצד השלישי, כשלעצמה, ואי מתן הודעה מתאימה מטעמו, איננה יוצרת חזקה שהמעוקלים מושא צו העיקול מצויים ברשותו של הצד השלישי. בשלב הראשון של הדיון לפי סעיף 48 לחוק ההוצל"פ, שומה על המבקש לשכנע, כי קיימים "נכסים מעוקלים", שלא הועברו על ידי הצד השלישי למנהל לשכת ההוצאה לפועל, בניגוד לחובתו לפי

סעיף 47 לחוק. רק אם עלה בידי המבקש לעשות כן, עובר הנטל אל הצד השלישי להראות כי היה קיים "הצדק סביר" לפעולתו:

> "...אין החובה המותנית הנזכרת בסעיף 48(א) מתעוררת אלא לאחר שהנושה הוכיח, בין על דרך חקירה ובין על דרך של הבאת ראיות, שבידי הצד השלישי אכן מצויים הנכסים נשוא צו העיקול או שהיו מצויים בידיו"
>
> [ראו רע"א 5222/93 **גוש 1992 בנין בע"מ נ' חברת חלקה 168 בגוש 6181 בע"מ**, (פורסם בנבו) בפסקה 5; וראו גם רע"א 4083/00 **קוטב חברה לסחר ושירותים בע"מ נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ** (פורסם בנבו) (ביום 26.03.2001)]

96. קרי, רק לאחר שהזוכה מראה כי צד ג' לא מילא אחר הצו למסירת המעוקלים לפי סעיף 47 לחוק ההוצל"פ, ולא העבירם למנהל לשכת ההוצאה לפועל - עובר לצד ג' נטל הוכחת "הצדק סביר" שמנע ממנו את העברת הנכס למנהל לשכת ההוצאה לפועל (ראו למשל: ע"א 533/87 **ארגון מושבי הפועל המזרחי בע"מ נ' משה ולך** (פורסם בנבו) (ביום 23.08.1989)).

97. בנוסף, ניתן לחייב צד שלישי רק בסכום כסף אשר הוכח באופן פוזיטיבי, שהוא מחזיקו בידו עבור החייב בתקופת העיקול (לעניין זה ראו: רע"א 4083/00 **קוטב חברה לסחר ושירותים בע"מ נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ** (פורסם בנבו) (ביום 26.03.2001)]; רע"א 5222/93 **גוש 1992 בנין בע"מ נ' חברה חלקה 168 בגוש 6181 בע"מ** (פורסם בנבו) (ביום 25.07.1994); ע"א 9293/06 (מחוזי י-ם) **רם-שן שירותים והשקעות בע"מ נ' בנק מסד בע"מ** (פורסם בנבו) (ביום 24.12.2006)).

98. במקרה דנא, עסקינן בעיקול מתחדש על שכרו של החייב כפי שנקבע בסעיף 70 לעיל. לפיכך, תקופת העיקול הינה 23 חודשים, החל מחודש אוגוסט 2021 ועד לחודש יוני 2023 כולל (להלן: "**תקופת העיקול**").

99. לאור האמור לעיל, נשאלת השאלה האם עמד הזוכה בנטל הראיה להוכיח שהחייב זכאי לקבלת כספים מצד ג' בתקופת העיקול?

ו.2 ראיות ועדויות:

100. לטענת הזוכים בבקשתם, על פי החקיקה הפלסטינית והחלטות ממשלת הרשות הפלסטינית, מעביר צד ג' מדי חודש בחודשו, סכומי כסף לחייב, כמפורט להלן:

100.1 סעיף 6 לחוק האסירים ו(האסירים) המשוחררים מספר 19 לשנת 2014 (התפרסם בתאריך 23.04.2005) (להלן: "**חוק האסירים/החוק**") קובע כי על הרשות להעניק לכל אסיר קצבה חודשית, כלהלן:

> "הרשות הלאומית תעניק לכל אסיר, וללא אפליה, קצבה חודשית בתוך הכלא ותקצה לו קצבת ביגוד פעמיים בשנה בממוצע בהתאם לתקנון שיפורסם בעניין זה".

100.2 "אסיר" מוגדר בחוק האסירים בזו הלשון:

> "האסיר: כל מי שיושב בבתי הסוהר של הכיבוש על רקע השתתפותו במאבק נגד הכיבוש".

100.3 חוק האסירים אף מסמיך את הממשלה ברשות הפלסטינית לפרסם תקנות הנדרשות לשם יישומן של הוראות חוק זה. וכך נקבע בסעיף 11:

> "הממשלה תפרסם את התקנות הנדרשות לשם יישומן של הוראות חוק זה".

101. סעיף 12 לחוק נועד לשמור על תוקפו וכך נרשם:

> "כל חוק הסותר הוראות חוק זה ייחשב בטל ומבוטל".

102. החלטת ממשלה מס' 23 לשנת 2010 בעניין תקנות תשלום משכורת חודשית לאסיר (להלן: "**החלטת ממשלה בעניין שכר חודשי לאסיר/החלטת הממשלה**"), קובעת בסעיף 2 שכותרתו: "תשלום משכורת חודשית", כדלקמן:

> "1. כל אסיר יקבל משכורת חודשית שתשולם לו <u>או למשפחתו</u>, ובתנאי שאינו נהנה ממשכורת חודשית מכל גורם ממשלתי או ממשלתי למחצה או כל מוסד רשמי".

[הדגשה לא במקור-ע.ג.א]

103. סעיף 3 להחלטת הממשלה שכותרתו "מסמכים מאמתים", מדגיש כי מדובר דווקא על מאסר בישראל וכי העברת הכספים מתבצעת לחשבון השייך ישירות לאסיר ברשות הפלסטינית:

"כדי לקבל את תשלום המשכורת החודשית לאסיר, על קרוביו להגיש את מסמכי האימות הנחוצים למנהלה הנוגעת בדבר, ואלה הם:

1. אישור מקורי מהצלב האדום המאשר את מאסרו. יש לחדשו כל שלושה חודשים לאסיר אשר עדיין עצור.
2. כתב אישום שהוצא על ידי התביעה הצבאית הישראלית או צילום מאומת שלו.
3. צילום תעודת הזיהוי של האסיר אם היא קיימת.
4. צילום תעודת הזיהוי של בא כח.
5. צילום של תעודת נישואין.
6. צילום תעודת הלידה של הילדים.
7. מספר חשבון על שם בא הכוח באחד הבנקים בתחומי הרשות הלאומית.
8. פסק דין סופי של בית משפט ישראלי או צילום מאומת שלו.
9. על הפקיד הנוגע בדבר לאמת את הצילומים עם המקור, להטביע עליהם חותמת ולחתום עליהם כדי לאשרם."

104. בסעיף 12 להחלטת הממשלה, מפורטת טבלה ובה גובה שכרו של האסיר בהתאם למספר השנים הצפויות לו בכלא הישראלי. לטענת הזוכים, החייב אשר נדון לשני מאסרי עולם, שייך לקטגוריה העליונה ביותר מבין האסירים וזכאי לשכר בסך של 12,000 ₪ בחודש.

להלן הטבלה:

מספר שנים בכלא	**משכורת יסוד בשקלים**	**תוספת לאשה בשקלים**	**תוספת לילדים עד 18 בשקלים**	**תוספת ירושלים בשקלים**	**תוספת לאסירי הפנים**
מתחילת המאסר ופחות מ 3 שנים	1400	300	50 לכל בן/בת	300	500
מ 3 שנים ופחות מ 5 שנים	2000	300	50 לכל בן/בת	300	500
מ 5 שנים ופחות מ 10 שנים	4000	300	50 לכל בן/בת	300	500

מ 10 שנים ופחות מ 15 שנים	6000	300	50 לכל בן/בת	300	500
מ 15 שנים ופחות מ 20 שנים	7000	300	50 לכל בן/בת	300	500
מ 20 שנים ופחות מ 25 שנים	8000	300	50 לכל בן/בת	300	500
מ 25 שנים ופחות מ 30 שנים	10000	300	50 לכל בן/בת	300	500
מ 30 שנים ומעלה	12000	300	50 לכל בן/בת	300	500

105. עוד ביקשו הזוכים לצרף חלק מפסק דינו של כבוד השופט בדימוס משה יאיר דרורי בתיק ת"א 2538-00 **נורז'ץ ליטבק ואח' נ' הרשות הפלשתינית ("המועצה הפלסטינית") ואח'** (פורסם בנבו) (מיום 08.07.2019), בו נקבע בין היתר, כדלקמן:

> "...2678.
>
> 2679. פרק זה מבוסס, בעיקרו, על דברי חקיקה ברורים שמבוצעים, הלכה למעשה, על ידי אש"ף והרש"פ (ראה: פרק כד.12.2 לעיל).
>
> 2680. כעולה מהחומר שהוגש לפניי וכפי שהוכח, **הנתבעים 1 ו-2 משלמים למחבלים ולבני משפחותיהם סכומי עתק מידי חודש בחודשו, כנראה שהסכום מתקרב למיליארד ₪ בשנה.**
>
> 2681. המיתוס של החברה הפלסטינית (זו גם עמדתו של עו"ד ארנון, המלביש זאת בטענה כי אני, כשופט ישראלי, אינו מסוגל להבין זאת; ראה: תת פרק כה.22.4 לעיל), היא האדרת השהידים, הנכנסים להגדרות משפטיות ברורות, בחוק מיוחד שנחקק על ידי הרש"פ, הוא חוק האסירים והאסירים המשוחררים, לשנת 2004, כפי שהוצג כראיה, ושבו נכתב בסעיף 1 כדלקמן:
>
> "האסיר – כל מי שיושב בבתי הסוהר של הכיבוש על רקע השתתפותו במאבק נגד הכיבוש.

האסיר המשוחרר – כל אסיר ששוחרר מבתי הכלא של הכיבוש".

2682. וכך נכתב בסעיף 2 לאותו חוק:

"האסירים והאסירים המשוחררים הם נדבך לוחם, וחלק בלתי נפרד מרקמת החברה הערבית הפלסטינית, וסעיפי חוק זה מבטיחים חיים בכבוד להם ולמשפחותיהם".

2683. **אות ומופת כי מדובר בשהידים, מחבלים הפוגעים ביהודים**, הוא סעיף 4 להחלטת הממשלה מס' 21 לשנת 2010, שזה לשונו: "**האסיר יאבד את זכויותיו להקצבה חודשית עם יעבור מרצונו לקריטריון של אסירים פליליים**".

2684. **<u>נקודה חשובה נוספת לעניין תחולת החוק, היא זו: הוא חל על כל המחבלים, ללא קשר לאיזה ארגון הם שייכים</u>**. כך, גם בשיא המתח בין הרש"פ וארגון הפת"ח, שערפאת ואבו מאזן עמדו בראשם, לבין ארגון החמאס או הג'יהאד האסלאמי, החוק הנ"ל הופעל ויושם, והתשלומים מכוחו ניתנו גם לחברי ארגונים אלה...

2685. מן הראיות עולה, כי **משרדי האסירים המשלמים את הכספים לאסירים <u>ולבני משפחותיהם</u> ממינים את האסירים**, בין אלה "הביטחוניים" – הזכאים לאותם כספים, הם ובני משפחותיהם – לבין האסירים "הפליליים", שאינם זכאים להטבות אלה, על פי מבחן אחד: מה החליטו הרשויות הישראליות (בתי המשפט הפליליים בישראל או בתי המשפט הצבאיים באזורי יהודה, שומרון או חבל עזה). וכך נעשה הדבר: אם מפסק הדין עולה כי מדובר בעבירות פליליות גרידא, יסווג האסיר כ"פלילי", ולא יקבל הטבות; לעומת זאת, אם האסיר הורשע בעבירות ביטחוניות – על פי הסיווג הישראלי – ייחשב הוא בעיני משרד האסירים של רש"פ ואש"ף, כ"**מי שיושב בבתי הסוהר של הכיבוש על רקע השתתפותו במאבק נגד הכיבוש**", כאמור בהגדרת האסיר על פי החוק הנ"ל משנת 2004.

2686. ההטבות הכספיות לאסירים ולבני משפחותיהם – ניכרות המה.

2687. למי שנכנס לכלא כקצין צעיר, צפוי קידום אוטומטי כל כמה שנים, כך שבעת שחרורו לאחר 15 או 20 שנה, יגיע לדרגת תת אלוף או אלוף, עם כל המשכורת הנלוות לכך.

2688. בנוסף לכל מתחייבת הרש״פ למצוא לו מקום תעסוקה, ואם זה לא יימצא, ימשיך לקבל את שכרו הגבוהה, לאחר שחרורו מן הכלא, גם אם אינו עובד.

....

2689. גם העדים מטעם הרש״פ עצמם, כללו נתונים משמעותיים בתצהיריהם לעניין התשלומים המשולמים לאסירים ולבני משפחותיהם, כולל הסברים וטעמים רציונליים לתשלומים האמורים.

2690. ..

2691. ...

2692. **לדבריו, חוק האסירים והמשוחררים נחקק ביום 27.12.04, ושוב כאשר ההסבר הוא שזה מעשה חקיקה ראשון שהתמודד עם בעיית האסירים שלא שוחררו מבתי הכלא כפי שהוסכם בהסכמי אוסלו** (סעיף 8 רישא לחוות דעתו). הוא מספר על חקיקת החוק כדלקמן (סעיף 8 סיפא לחוות דעתו): ״החוק התקבל על ידי המועצה המחוקקת הפלסטינית, אושרר על ידי הנשיא ופורסם בעיתון הרשמי. החוק לא הוצג בפני הועדה הישראלית הפלסטינית המשותפת לחקיקה משום שהוועדה סיימה את פעולתה עם סיום שלב המעבר בשנת 2001 ואילו החוק חוקק בשנת 2004״.

....

2716. **ראוי לציין כי בעיני הנתבעים התשלום לאסירים ולמשפחות המחבלים ההרוגים הוא עניין עקרוני.** העד אשרף אל עג׳רמי (שר האסירים לשעבר), מסביר בפרוטוקול הדיון מיום 1.11.17 את שינוי מעמד משרד האסירים מחלק מהרש״פ לחלק מאש״ף, **ומאשר כי כל מי שנותן כסף למטרה זו כוונתו לתמוך במחבלים**. וכך נאמר באותו עמוד בפרוטוקול:

ש: ״טוב. עכשיו, אני רוצה לעבור לעד [צ״ל: לעוד] דבר. משרד האסירים הפלסטינים נסגר ב – 2014 נכון?

ת: לא. לא נסגר, הם הפכו אותו לרשות. לא משרד שייך לממשלה.

ש: הפכו אותו לאש״ף.

ת: כן.

ש: למה?

ת: בגלל המחאות הרבה מדינות לא רוצות שהרשות תשלם לאסירים או למשפחות האסירים גם שאהידים.

ש: זאת אומרת משפחות, המדינות התורמות רואות,

ת: הם לא רוצים שהכסף שלהם ילך,

ש: ילך לתמיכה במחבלים, נכון?

ת: לא, תמיכה במשפחות. לא במחבלים.

ש: הן רואות בזה תמיכה במחבלים נכון?

ת: הן רואות. אוקי. כל אחד יראה מה שהוא רוצה.

ש: הרשות אמרה אני אעשה כאילו, אני אעביר את זה לאש"ף ואז הרשות לא תומכת במחבלים.

ת: תשמע,

ש: זה נכון או זה לא נכון מה שאני אומר ? קודם כל זה נכון או זה לא נכון ?

ת: **<u>זה כן, אבל אני אסביר לך שזה חשוב שתדע, אין מנהיג פלסטיני בעולם לא עכשיו ולא בעוד מאה שנים יכול להפסיק משכורות של משפחות אסירים או משפחות שאהידים</u>.**

ש: לא, את זה שמענו, אבל אני אומר רק,

ת: זה חד משמעית. לכן הם רוצים לרצות את העולם ולשמור על המשפחות ולשמור על נגיד השפעה בתוך החברה שלהם".

2717. אני חוזר ומצטט את המשפט של שר האסירים לשעבר, אותו אמר מיוזמתו, ואפילו לא בתשובה לשאלה קונקרטית, דבר המבטא את עמדתו, וממילא את עמדת הרש"פ, בהיותה עד מפתח מטעמה. אני שב ומביא את הדברים, באותיות מודגשות ומובלטות:

<u>"אין מנהיג פלסטיני בעולם לא עכשיו ולא בעוד מאה שנים יכול להפסיק משכורות של משפחות אסירים או משפחות שאהידים".</u>

2718...

2719...

2720...

2721. עד ההגנה, מוחמד עבד אל חמיד ג'בריל, מעובדי הרש"פ, **התחמק מלהמציא מסמכים של רשימות האסירים שנשלחו לבנקים לצורך מעקב**

האם מדובר במחבלים (פרוטוקול הדיון מיום 10.7.17, עמ' 3062, שורה 24 – עמ' 3065, שורה 13):

"עו"ד סגל: **האם זה נכון שהמוסד לטיפול במשפחות החללים והפצועים שלח רשימות של אנשים לבנק והבנק העביר את הכסף לאנשים.** על בסיס אותן רשימות.

מתורגמנית: **אנחנו העברנו רשימות ויש גופים אחרים שהעבירו רשימות**. לא דרכנו. גם לבנקים. והרשימות האלו הבנקים דאג לשלם למשפחות.

עו"ד סגל: טוב. עכשיו, איזה עוד גופים ברשות הפלסטינית העבירו רשימות?

מתורגמנית: לא יודע מי הם.

עו"ד סגל: אז למה אתה אומר שיש עוד גופים?

מתורגמנית: בגלל שהיו שמות **שהייתה מגיעה אלינו רשימת שמות שהייתה מגיעה אלינו מהבנק.**

...

עו"ד סגל: עכשיו אמרת לנו שהבנק היה שולח אליכם רשימות של אנשים שהוא העביר לכם כסף, להם כסף. זה נכון?

מתורגמנית: כן, נכון.

עו"ד סגל: נכון. יופי. הרשימות האלה שאתם שלחתם לבנק והבנק שלח אליכם, יש לך אותם?

מתורגמנית: **יש לנו את הרשימות ששלח אותם הבנקים.**

עו"ד סגל: ואת הרשימות שאתה שלחת אין לך? שהמוסד שלח הכוונה.

מתורגמנית: לא, אין לי.

כ. ה. דרורי: איך יכול להיות? אני לא מצליח, לא, עכשיו אני לא מצליח להבין. עו"ד ארנון אולי יעזור לי. אדוני אומר שאתם שלחתם כל חודש לבנק רשימה של שמות?

מתורגמנית: **אני יש לי את הרשימה של התשלומים של הבנק.**

כ. ה. דרורי: אבל לפני כן הוא אמר שהוא שלח לבנק מראש את הרשימה עם השמות. ככה הוא אמר.

מתורגמנית: אני שוב חוזר ואומר, אני עבדתי במוסד ב-2006 אני עברתי על הרשימה של לפני 2006. **לפני 2006 מצאתי שהבנק היה שולח לנו רשימה של שמות ואת הסכומים, סכומים של הכסף.**

"....."

[הדגשה לא מקור- ע.ג.א]

106. לצד האמור לעיל, תובא להלן את עדותה של הגב' ערבה אלפסי, יועצת למנכ"ל במשרד האוצר, במסגרת חקירה שנערכה לה בתיק הוצל"פ מס' 03-25153-11-9 **מנשה גביש ואח' נ' ארגון החמאס והרשות הפלסטינית** (להלן: "**תיק גביש**") על ידי ב"כ הזוכים בתיק דנא, המשמשים כבאי כוח הזוכים בתיק גביש:

ש. אשרי האם מדינת ישראל מחזיקה בכספים ששייכים לרש"פ?

ת. כן.

ש. ביום 27/3/2022 בכמה כסף של הרש"פ החזקתם?

ת. אנחנו מחזיקים בכל חודש בכספים של הרש"פ שזה כספים שמדינת ישראל גובה עבור הרש"פ, אנחנו גובים עבורם ומעבירים להם את הכספים, נכון שיש בידנו כספים.

ש. ביום שהוטל צו העיקול ע"י הרשם ההוצל"פ, בכמה כסף של הרש"פ המדינה החזיקה?

ת. **אין לי את הנתונים המדויקים, אנחנו בכל חודש מחזיקים סכום של 600,000,000 עד 700,000,000 ₪.**

ש. האם יש עוד נכסים מלבד כספים, מכונית, תבואה, נכסים אחרים שמדינת ישראל מחזיקה שהם שייכים לרשות הפלסטינית?

ת. לא ידוע לי.

ש. **האם מאז 27/3/2022 העברתם כסף לרש"פ?**

ת. **כן, מידי חודש אנחנו גובים עבור הרש"פ ומעבירים להם.**

ש. אתם גובים עבור הרש"פ כל חודש 600,000,000-700,000,000 ₪ ומעבירים לרש"פ.

ת. כן. זה לא מדויק, **אנחנו גובים יותר ובנטו מעבירים להם 600,000,000-700,000,000 ₪.**

ש. כמה אתם גובים וממה מעבירים ולאן הולך ההפרש ?

ת. **אנחנו גובים בסביבות מיליארד ₪ בחודש ומהסכום הזה מורידים כספים שהרש"פ חייבת למדינת ישראל ולרשויות במדינת ישראל כמו לחברת החשמל והמים ומקורות ועוד גורמים כך שבנטו יוצא 600,000,000 ₪ עד 700,000 ₪ ואת זה אנחנו מעבירים להם.**

...

ש. האם את יודעת שהרש"פ משלמת מידי חודש הרבה מאוד כסף למחבלי חמאס שיושבים בכלא הישראלי?

ת. אני לא יודעת באיזה סוגים של מחבלים מדובר, **<u>אני יודעת שהרש"פ מעבירה משכורות למשפחות של מחבלים</u>, אני לא יודעת לאיזה ארגון הם שייכים.**

ש. אני אומר לך שהרש"פ בעצמה מודה שהיא משלמת משכורות גם למחבלי חמאס אין אצלה אבחנה בין הארגונים, היא משלמת לכולם, אני מבקש' לדעת ממך מדוע את ואתם בתגובה של המדינה אמרה שהרש"פ לא מעבירה כסף לחמאס. שהיא מודה ש'היא משלמת כסף למחבלי חמאס מידי חודש כסף שחלקו אתם מקפיאים לפי החוק?

ת. זו שא לה שצריך להפנות לגורמי המקצוע הביטחוניים אין לי כלים ואין לי מידע עליהם.

ש. **בידי מדינת ישראל יש מידע מפורט ומדוקדק בדיוק איזה כספים מעבירה הר/ש"פ בזיקה לטרור.**

ת. **נכון.**

ש. המדינה תדע להגיד לנו בדיוק לכמה מחבלי חמאס הרש"פ משלמת מידי חודש?

ת. **אני יודעת רק לתשלום למחבלים** לא על איזה ארגון הם משתייכים.

ש. **אבל המדינה יודעת לאיזה מחבלים משלמת הרשות הפלסטינית?**

ת. **אני מניחה שכן.**

ש. המדינה גם יודעת כמה כסף מעבירה הרש"פ מידי חודש למחבלים המשתייכים לארגון חמאס?

ת. אתה מנסה להוציא שהרש"פ מעבירה כספים למחבלים של החמאס, התשובה היא אותה תשובה. אני לא יודעת לא יזה ארגונים הם מעבירים או לאיזה מחבלים.

ש. האם המדינה לא את, את עוזרת מנכ"ל, האם המדינה יודעת לאיזה מחבלים הרש"פ משלמת שכר חודשי?

ת. **אני מניחה המדינה יודעת פחות או יותר למי מעבירה הרש"פ כסף ולמי לא.**

....."

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

[ראו פרוטוקול דיון מיום 20.10.2022 בתיק גביש, עמ' 9 שורות 31-20, עמ' 10 שורות 7-1, עמ' 12 שורות 4-3, 23-10]

107. אף חקירתו של מר ערפאת נזאל, מנהל היחידה לרישום אסירים, ברשות לענייני אסירים ומשוחררים ברשות הפלסטינית (להלן: "**המצהיר/ העד**"), מעלה כי צד ג' מחזיק בידיו רשימות של כלל המחבלים אשר מקבלים שכר, כאשר בכל חודש מתחדשת הרשימה אל נוכח הצורך בקבלת אישור מאת הצלב האדום בכל שלושה חודשים כי המחבל עודנו שוהה במאסר (זאת בהתאם להוראות סעיף 3 להחלטת הממשלה).

להלן חקירתו בפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024, עמ' 6 שורות 9-1, 24-22, עמ' 7 שורות 9-1:

ש. אתה מציין שאתה לא מחליט אם אותו אסיר זכאי לתשלום ואתה מעביר למחלקה המשפטית נכון?

ת. נכון.

ש. עכשיו תספר לי **כשהמחלקה המשפטית מכריעה לגבי אותו אסיר אם יקבל או לא למי היא מעבירה את המידע הזה-התשובה שלה הלאה?**

ת. למחלקות אחרות-ביקורת **ומשכורות.**

ש. **ואתה לא נמצא באף אחת מהמחלקות האלה נכון?**

ת. **לא.**

...

ש. המחלקה המשפטית כשהיא קובעת מי יקבל כסף מעבירה רשימה של אותם אסירים עם חשבונות הבנק למשרד האוצר? **איך משרד האוצר יודע למי לשלם, הוא מקבל רשימה?**

ת. כל תיק בנפרד, ונשלח למחלקת משכורות/כספים **והמחלקה מעבירה את השמות למשרד האוצר.**

ש. מה קורה כשאתם מפסיקים אחרי 3 חודשים לשלם למישהו אתם עוד פעם מעבירים שם-שם להפסיק את התשלום?

ת. **כל חודש הרשימה מתחלפת. לפעמים נושרים שמות.**

ש. **אז יש רשימה?**

ת. **כן יש.**

ש. **איפה הרשימה הזו?**

ת. **אני לא אחראי על הרשימה.**
ש. **מי אחראי על הרשימה, אצל מי הרשימה נמצאת?**
ת. **מחלקת משכורות.**

108. המסקנות העובדתיות העולות מחומר הראיות שהוצג עד כה, הינן כדלקמן:

108.1 כל מחבל ובני משפחתו, זכאים לקבלת שכר חודשי מאת צד ג'.
108.2 זכאותו של כל מחבל ובני משפחתו לקבל שכר חודשי מאת צד ג' מעוגנת בחקיקה הפלסטינית, כאשר כל מחבל שהורשע בביצוע עבירה ביטחונית ושוהה בכלא ישראל זכאי לקבלת שכר.
108.3 צד ג' מעביר מידי שנה למחבלים ולבני משפחותיהם כמיליארד שקל.
108.4 צד ג' מקבל לידיו מידי חודש ממדינת ישראל 600,000,000 ₪ - 700,000,000 ₪, מהם משולמים כספים למחבלים ולבני משפחותיהם.
108.5 צד ג' מחזיק בידיו רשימות של כלל המחבלים, אשר מקבלים שכר מידי חודש בחודשו.
108.6 החייב בתיק דנא זכאי לקבל שכר חודשי בסך של 12,000 ₪, בהתאם לחקיקה הפלסטינית.

109. מהאמור לעיל עולה כי הזוכים הציגו ראיות, אשר מהוות בסיס לכאורה לחיובו של הצד השלישי בתשלום החוב הפסוק, אלא שעם העברת נטל הראיה לשכמו של צד ג', ביקש זה להפריך הטענה ולשם כך צירף לתגובתו לבקשה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק, את תצהירו של העד.

110. במסגרת תצהירו, הצהיר העד כהאי לישנא:

> "3. במסגרת תצהיר זה אני מצהיר כי **ההרש"פ אינה מחזיקה כספים כל שהם עבור מאהר אלשלהמון ת.ז... שעבורו לא מחוזקים כספים ולא משולמים לו כספים מהרשות הפלסטינית".**
> 4. הבדיקה האם הנ"ל מקבל כספים נערכה על ידיי ולאחר בדיקה קפדנית ברישומי הרשות – מדובר באדם **שאינו ומעולם לא קיבל כספים מהרש"פ.** בדירה בכל מערכות הרשות מראה כי לא משולמים לו כספים"

[הדגשה במקור- ע.ג.א]

111. על תצהירו זה נחקר העד בדיון שהתקיים ביום 25.01.2024.

112. אקדים ואומר, עדותו של העד הייתה עקבית וקוהרנטית; מצאתי עדותו של העד אמינה ואותנטית וזו התיישבה הן עם עדותה של נציגת משרד האוצר בתיק גביש והן עם הקביעות בפסק דינו של כבוד השופט בדימוס, משה יאיר דרורי בתיק ת"א 00-2538 לעיל. **אלא שחקירתו של העד לא**

סייעה כלל ועיקר לטענות ההגנה של צד ג'. אם לא די בכך שעדותו של העד כרסמה בטיעון צד ג' לפיו החייב בתיק דנא אינו מקבל שכר מרש"פ, הרי שאף חיזקה טענת הזוכים לפיה החייב אכן מקבל שכר, הכל כפי שיפורט בהרחבה להלן:

113. ייאמר כבר עתה, לית מאן דפליג כי לא כל המחבלים המרצים מאסר בכלא ישראלי מקבלים שכר בפועל מאת צד ג'.

114. וכך נרשם בתיק ת"א 00-2538 לעיל, עמ' 1010-1009:

"

2725. ראיתי לנכון להביא כלשונו את הפרוטוקול שבו נחקר עו"ד עמאווי, שהציג תיזה לפיה התשלומים לאסירים מבצעי הפיגועים הוא בשל מניע סוציאלי, אך מהחקירה שתפורט להלן עולה כי אין הדברים נכונים. **כל אסיר מקבל תשלום בהתאם לדרגתו הצבאית ו"איכות" הפיגוע שבו השתתף, ללא קשר למצבו הכלכלי**, כאשר בסוף החקירה הוברר כי האסירים אפילו אינם ממלאים טופס שבו יש נתונים על המצב הכלכלי של כל אחד מהם.

2726. כך נאמר בפרוטוקול מיום 29.10.17, עמ' 3238-3235:

ש"כ. ה. דרורי:	אז תגידי לו שהיה עד אחד ששאלתי אותו שאלה. ואני רוצה שיענה לי תשובה אותו דבר או הפוך. אני לא יודע מה. שני אנשים עשו פיגוע, וקיבלו עשר שנים בבית סוהר. לכל אחד יש אישה ושני ילדים. אחד, אחד גר עם אשתו ושני ילדים בדירת חדר קטנה. ואחד גר ברמאללה בוילה עם שתי מכוניות מרצדס. כמה זה יקבל מהחוק וכמה זה יקבל?
ת:	**על פי החוק שניהם צריכים לקבל אותו דבר**. רק אני רוצה להגיד לך כבוד השופט, **יש הרבה אנשים שהילדים שלהם נמצאים בכלא ולא מקבלים. לא מגישים, אם לא מגישים ואומרים אנחנו, לא מקבלים את זה. יש הרבה מאוד אנשים כאלו שלא מגישים ולא מקבלים**.
כ. ה. דרורי:	אבל אם היו מגישים שניהם את אותם טפסים, היו מקבלים אותו דבר?

ת: כן. אם הגישו, יקבלו אותו דבר.

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

115. להלן חקירת העד כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024, עמ' 2 שורות 24-21, עמ' 4 שורות 10-7:

ש. אני שואלת שוב, לא ביחס לחייב באופן כללי אתם מעבירים מידי חודש משכורת למחבלים?

ת. **לא לכולם מעבירים**.

ש. אבל מועברים כספים מידי חודש?

ת. כן מועברים כספים.

..

ש. **לכמה אסירים שאתם משלמים כספים**?

ת. **4,000 אסירים מקבוצה של 10,000 אסירים**.

116. האם די בעובדה זו, לפיה לא כל המחבלים השוהים בכלא ישראלי, מקבלים בפועל שכר מאת צד ג' על אף שזכאים לו מכוח חקיקה, כדי להעיד בהכרח כי החייב בתיק דנא נמנה בין אלה שאינם מקבלים שכר? סבורני כי יש לענות על שאלה זו בשלילה.

ובמה דברים אמורים?

117. מחקירתו של העד עולה כי תפקידו ברשות הינו "ניתוב תיקים" וכי הוא אינו אחראי לקבלת ההחלטה בשאלת שכרו של מחבל כאשר מגיע תיק לפתחו, ולהלן עדותו כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024, עמ' 2 שורות 20-10, עמ' 5 שורות 15-9, עמ' 7 שורות 23-14:

ש. התפקיד שלך היום- מנהל ביחידה לרישום אסירים כלומר שאתה חשוף לרשימות?

ת. כן.

ש. כמה זמן אתה עובד בתפקיד הזה?

ת. 8 שנים.

ש. אני שואלת על אנשים אחרים שהורשעו בעבירות ביטחוניות לא על החייב, אתם משלמים להם כסף?

ת. **מגישים לנו את התיק והוא מוצג למחלקה המשפטית שלנו**.

ש. מי מגיש?

ת. **המשפחה.**

ש. למי היא מגישה? מחלקה משפטית של מי, של הרשות?

ת. במחלקה של מחלקת רשות האסירים.

...

ת. **התפקיד שלי זה בתחום הרישום**, לא בתחום התשלום.

ש. אם זה לא בתחום התשלום, אם המומחיות שלך לא בתחום התשלום איך אתה יודע לספר לי בתצהיר שאותו אסיר בהכרח לא מקבל תשלום אם אתה לא יודע לספר איזה בנק נותן את הכסף?

ת. **התפקיד שלי זה בתחום הרישום**.

ש. איזה רישום אתה עושה?

ת. **שהתיק מגיע אלינו ואנחנו מעבירים אותו למחלקה המשפטית**.

ש. מה אתה מעביר למחלקה המשפטית, אתה קובע אם יקבל כסף או לא?

ת. **אני לא מחליט המחלקה המשפטית מחליטה**.

...

ש. **אני רוצה לחדד את התפקיד שלך, אתה נמצא בשרשרת בתפקיד המקדמי ביותר בודק את התיק** לא יכול לחוות דעתך ומעביר למחלקה המשפטית שקובעת, נכון?

ת. **ישר הוא מועבר למחלקה המשפטית.**

ש. **אז מה התפקיד שלך, מה אתה עושה עם התיק?**

ת. **מקבל את התיק.**

ש. **זה תפקיד פקידותי? מקבל תיק ומעביר?**

ת. אנחנו מתעסקים עם כל המחלקות באזור, **הם מביאים לנו את התיקים ומעבירים למחלקה המשפטית כדי שהיא תחליט.**

ש. **אז התפקיד שלך רק מתווך, מעביר את התיקים?**

ת. **אני לא מחליט על המשכורות.**

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

118. העד בחקירתו תיאר את שרשרת קבלת ההחלטה בדבר מתן שכר למחבל והעיד כי המחלקה המשפטית, היא אשר דנה בשאלת קבלת השכר, ומעבירה תשובתה למחלקת ביקורת ומחלקת משכורת, כאשר העד אינו עובד באף אחת ממחלקות אלה.

להלן עדותו בעניין זה כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024, עמ' 6 שורות 9-2:

ש. אתה מציין שאתה לא מחליט אם אותו אסיר זכאי לתשלום ואתה מעביר למחלקה המשפטית נכון?

ת. נכון.

ש. עכשיו תספר לי כשהמחלקה המשפטית מכריעה לגבי אותו אסיר אם יקבל או לא **למי היא מעבירה את המידע הזה-התשובה שלה הלאה?**

ת. **למחלקות אחרות-ביקורת ומשכורות**.

ש. **ואתה לא נמצא באף אחת מהמחלקות האלה נכון?**

ת. **לא**.

119. העד לא ידע להשיב מי הגורם אשר משלם בפועל את השכר למחבלים (משרד האוצר או בנק המצוי בתחומי צד ג') והעיד כי הוא אינו מקבל לידיו את רשימת המחבלים הזכאים לתשלום מדי חודש בחודשו, אשר מצויה אך ורק אצל מחלקת משכורות.

להלן עדותו בעניין זה כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024, עמ' 4 שורות 26-20, עמ' 5 שורות 8-1, עמ' 6 שורות 24-22, עמ' 7 שורות 13-1:

ש. מאיפה הכספים משולמים?

ת. משרד האוצר של הרשות הפלסטינאית.

ש. כמה בנקים מעבירים את המשכורות שאתה מדבר עליהן? יש היתר של משרד האוצר פיזית מאיפה הם מועברים לאסירים, מבנקים?

ת. ממשרד האוצר.

ש. הוא פיזית או שהוא מעביר הוראה לבנק מסוים?

ת. לדואר, לא לבנק.

ש. הם נותנים הוראה לדואר?

ת. הבנק לא מקבל את הכסף.

ש. **משרד האוצר של הרשות נותן הוראה לבנק לשלם את הכספים או שהוא עצמו משלם את הכספים**?

ת. **אני לא יודע**.

ש. איך אתה לא יודע אם אתה עוסק בתשלומים לאסירים? השאלה הזו מהותית נוכח התפקיד שאתה מציין שאתה משמש בו.

ת. התפקיד שלי זה בתחום הרישום, לא בתחום התשלום.

...

ש. המחלקה המשפטית כשהיא קובעת מי יקבל כסף מעבירה רשימה של אותם אסירים עם חשבונות הבנק למשרד האוצר? איך משרד האוצר יודע למי לשלם הוא מקבל רשימה?

ת. **כל תיק בנפרד, ונשלח למחלקת משכורות/כספים והמחלקה מעבירה את השמות למשרד האוצר**.

ש. מה קורה כשאתם מפסיקים אחרי 3 חודשים לשלם למישהו אתם עוד פעם מעבירים שם-שם להפסיק את התשלום?

ת. **כל חודש הרשימה מתחלפת. לפעמים נושרים שמות**.

ש. **אז יש רשימה?**

ת. **כן יש.**

ש. **איפה הרשימה הזו?**

ת. **אני לא אחראי על הרשימה**.

ש. **מי אחראי על הרשימה, אצל מי הרשימה נמצאת?**

ת. **מחלקת משכורות.**

ש. ואצל המחלקה המשפטית שאישרה?

ת. המחלקה המשפטית רק מאשרת שם-שם.

ש. מאשרת תשלום לשם-שם?

ת. על תיק היא מאשרת אם יקבל כסף או לא.

[הדגשה לא במקור-ע.ג.א]

120. כאשר נשאל העד כיצד יכול להעיד על כך שהחייב בתיק דנא אינו מקבל שכר, הואיל ואינו עובד במחלוקות אשר דנות בבקשות השונות לקבל שכר, השיב כי בדק עם גורמים במשרד האוצר ובמחלקת משכורות, כאמור שני גופים בהם אינו עובד פיזית; **כאשר נשאל כיצד בדק, השיב כי בדק בעל פה עם גורם שהוא אינו זוכר את שמו** ולאחר מכן בדק בלשכתו במחשב.

להלן עדותו בעניין זה כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024, עמ' 6 שורות 10-21:

ש. אם כך זו התשובה שלך על סמך מה אתה מצהיר שאתה יודע שאותו חייב לא מקבל כסף?

ת. **בדקתי במשרד האוצר ובדקתי אצלנו במחלקת המשכורות ולא היה.**

ש. אם בדקת עם צד ג' ואתה נתת תצהיר רק מטעמך למה לא צרפת אסמכתה של הרשימות של כל ה-4,000 אסירים שמקבלים או תצהיר נוסף מטעם מחלקת משכורות או מחלקה משפטית שהכריעה למה אתה מעיד על צד ג'?

ת. **התבקשתי לברר לגבי השם הזה ואז התברר שהוא לא מקבל**.

ש. **איך בדקת אמרו לך בעל"פ שהם בדקו**?

ת. **במשרד האוצר אמרו לי בעל"פ ואח"כ בדקנו אצלנו בלשכה במחשב.**

ש. **עם מי דיברת במשרד האוצר שאמר לך בעל"פ?**

ת. **אני לא זוכר את השם.**

ש. אתה לא יודע את השם של האדם שבדקת איתו על אותו חייב?

ת. לא.

121. **לדברי העד בחקירתו, בדק האם החייב מקבל שכר על ידי הקשת שם אסיר ומספר תעודת זהות בלבד; העד לא פירט המועד בו ערך את הבדיקה בזמן בו השיב כי ערך בדיקה פעם אחת בלבד; העד לא תיאר בחקירתו כי נכנס למחשב בכל אחד מהחודשים בעניינם עותרים הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק, וערך בדיקה האם החייב מקבל שכר בכל אחד מחודשים אלה.**

לא זו אף זו, העד הודה בחקירתו כי פעמים רבות משלם צד ג' את שכר המחבלים לבני משפחותיהם <u>והשיב ביושרה כי לא ערך בדיקה האם בני משפחתו של החייב מקבלים שכר</u>. עוד ציין העד בחקירתו כי התבקש לבדוק בנקודת זמן ספציפית האם החייב מקבל שכר וכך עשה-הא ותו לא.

להלן עדותו בעניין זה כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024, עמ' 8 שורות 22-14:

ש. אני מבקש שתענה רק אם אתה יודע מידיעה אישית, מה שאתה לא יודע מידיעה אישית אל תענה תגיד שאתה לא יודע.

ת. בסדר.

ש. **הרבה פעמים הרש"פ משלמת משכורות של מחבלים לבני המשפחה שלהם נכון?**

ת. **נכון.**

ש. **על המשפחה של החייב בתיק שלנו לא בדקת נכון? אני מדבר על המשפחה.**

ת. **בדקתי לפי שם אסיר ות.ז שלו.**

ש. **על המשפחה לא בדקת נכון?**

ת. **נכון.**

[הדגשה לא במקור-ע.ג.א]

122. בעניין זה יש לציין כי אף תצהירו של העד שותק בכל הנוגע לשאלת קבלת שכר בידי בני משפחתו של החייב בתיק דנא ומעולם לא נטען על ידו כי בני משפחתו של החייב אינה מקבלת שכר או כי הדבר נבדק על ידו אי פעם, זאת בשים לב לסעיף 7.2 לחוק האסירים, לפיו "לבני משפחת האסיר ישולם חלק ממשכורתו בהתאם לקריטריונים של דמי המזונות המקובלים על פי חוק".

123. זאת ועוד, אבקש להפנות לגזר דינו של החייב, ממנו עולה כי החייב בעת ביצוע המעשה היה נשוי (מסר לאשתו צוואה והשביעה שלא תעיין בה בטרם עת) כאשר עוד בשנת 2003, **12 שנים קודם לכן,** הורשע בביהמ"ש הצבאי בבית אל בעבירות נוספות ונדון לעונש מאסר בפועל לתקופה של 56 חודשים.

רוצה לומר, לא מן הנמנע כי במרוצת השנים נולדו לחייב ילדים מנישואיו וישנה משפחה גרעינית בעניינה הודה העד כי לא בדק האם מקבלת את שכרו של החייב לידיה.

124. כאשר התבקש העד להשיב מדוע לא הביא עמו לדיון את תיקו של החייב או התיק של בני משפחתו, השיב כי התבקש להצהיר האם החייב מקבל שכר בלבד, ועל כך השיב בתצהירו.

להלן עדותו בעניין זה כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024, עמ' 9 שורות 9-6:

ש. למה לא הבאתם לכב' הרשמת את התיק של אותו מחבל שחייב בתיק הזה?

ת. נשאלתי שאלה וענית.

ש. למה לא הבאת פיזית את אותו תיק של אותה בקשה של בני המשפחה של החייב בתיק לכאן?

ת. נשאלתי שאלה בתצהיר אם הבן אדם הזה מקבל משכורת וענית.

125. לאור כל האמור לעיל, סבורני כי צד ג' לא עמד בנטל המשני המוטל עליו לשמוט את הבסיס מתחת לראיות הזוכים, ובמאזן ההסתברות שוכנעתי כי גרסת הזוכים מסתברת יותר ומתקבלת על הדעת מגרסת צד ג'.

126. החקיקה הפלסטינית, המסמכים ושאר הראיות שהוגשו מטעם הזוכים, הטו את כפות המאזניים לטובת טענתם בדבר קבלת שכר בידי החייב ו/או בני משפחתו, על ידי צד ג'. בשלב זה עבר נטל הראיה לכתפי צד ג' להראות כי החייב ו/או בני משפחתו אינם מקבלים שכר. **ואולם צד ג' לא עמד בנטל זה, בהביאו עד לא מתאים, אשר העיד מפי השמועה, לא ידע למסור מידע רלוונטי לסוגיה הנדונה ובעיקר כשל מלהרים נטל הראיה להוכיח כי נערכה מטעמו בדיקה האם החייב או מי מבני משפחתו קיבלו שכר, <u>בכל אחד מהחודשים</u> להם עתרו הזוכים לחיובו של צד ג' בחוב הפסוק.**

127. כיוון שכך, משלא עשה לאיזון כפות המאזניים או להטייתם לצדו, לא עמד צד ג' בנטל הראיה המשני.

128. יתרה מכך, בעניינו חל כלל הידיעה המיוחדת, הקובע כי "**מקום שבו מוטל על תובע להוכיח עובדה המצויה בידיעתו הייחודית של הנתבע, לא תידרש מן התובע, בשלב הראשון, אלא כמות הוכחה קטנה עד שהנטל להוסיף ולהביא ראיות יוטל על שכמו של הנתבע**". רשימת כלל האסירים המקבלים שכר מאת צד ג', מצויה בידיעתו המיוחדת, ומכאן שדי היה בראיות שהגישו הזוכים, כדי להעביר את נטל הבאת הראיות אל כתפי צד ג'.

[ראו: ע"א 2144/13 **עזבון המנוח עמית עמוס מנטין ז"ל נ' הרשות הפלסטינאית** (פורסם בנבו) (ביום 06.12.17); ע"א 6205-98 **מייקל סקוט אונגר נ' דניאל עופר** (פורסם בנבו) (ביום 15.07.01); ע"א 1842-90 **אורי בר לב נ' פנינה (לוינסון) רפופורט** (פורסם בנבו) (ביום 16.10.94)]

129. מצאתי לכתוב את אשר יש לזעוק – <u>בנקל</u> יכול היה צד ג' להביא ראיות לכך שהחייב בתיק דנא אינו מקבל שכר מאת הרש"פ (כך לדידו):

- יכול היה צד ג' לצרף העתקים של הרשימות המקוריות של כלל האסירים הזכאים לקבלת שכר, כפי שנערכו על ידי מחלקת משכורות והועברו למשרד האוצר לשם תשלום, ביחס לכל אחד מהחודשים להם עותרים הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק [ראו עמ' 7 שורות 8-9 לפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024].

- יכול היה צד ג' להגיש תצהיר של מר ג'מיל סעדה, מנהל המחלקה המשפטית, אשר יעיד כי החייב ו/או בני משפחתו לא קיבלו שכר בכל אחד מהחודשים בעניינם עתרו הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק [ראו עמ' 8 שורות 7-4 לפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024].

- יכול היה צד ג' להגיש תצהיר של מר עבדאל פתאח עלוואנה, מנהל מחלקת כספים, אשר יעיד כי החייב ו/או בני משפחתו לא קיבלו שכר בכל אחד מהחודשים בעניינם עתרו הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק [ראו עמ' 8 שורות 13-8 לפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024].

- יכול היה צד ג' להגיש תצהיר מטעם מנהל משרד האוצר של הרש"פ, בצירוף רשומה מוסדית, ממנה עולה כי החייב ו/או בני משפחתו לא קיבלו שכר בכל אחד מהחודשים בעניינם עתרו הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק.

- יכול היה צד ג' לצרף לכל אחת מהאפשרויות הנ"ל, תצהיר מטעם אשת החייב, לרבות דפי עו"ש משוכים מחשבונה האישי, מהם עולה כי זו לא הגישה כל בקשה לקבלת שכר מאת צד ג' ולא קיבלה מעולם שכר מצד ג'.

ואולם צד ג' נמנע ממתן מידע כלשהו בהתייחס לשאלת קבלת שכרו של החייב ממנו והסתפק בהכחשת התשלום, בצירוף תצהיר של בעל תפקיד, אשר עדותו כלל לא הועילה לביסוס טענת ההגנה.

130. כלל נקוט בידינו, כי "**הימנעות בעל דין מהבאת ראיה רלוונטית האמורה לשמש לטובתו, מובילה לכלל מסקנה כי אילו הובאה הייתה פועלת נגדו**". חזקה ראייתית זו, כוחה מתעצם ומוכפל בהימנעותו של צד ג' להציג כלל הראיות המצויות בידיעתו הייחודית, לפיהן החייב אינו מקבל ממנו שכרו.

[ראו ע"א 8294/14 **גנג'ינה נ' פקיד שומה פתח תקווה** (פורסם בנבו) (ביום 20.03.18); ת"א (ירושלים) 48074-06-11 **הימנותא בע"מ** נ' **רבינוביץ' ואח'** (פורסם בנבו) (ביום 14.12.21)]

131. וכך נרשם בע"א 9656/05 **נפתלי שוורץ נ' רמנוף חברה לסחר וציוד בנייה בע"מ** (פורסם בנבו) (ביום 27.08.08):

> "26. זאת ועוד. לעיתים, הדרך שבה מנהל בעל דין את ענייננו בבית המשפט הינה בעלת משמעות ראייתית, באופן דומה לראיה נסיבתית, וניתן להעניק משמעות ראייתית לאי הגשת ראיה. התנהגות כגון דא, בהעדר הסבר אמין וסביר - פועלת לחובתו של הנוקט בה, שכן היא מקימה למעשה חזקה שבעובדה, הנעוצה בהיגיון ובניסיון חיים, **לפיה**

דין ההימנעות כדין הודאה בכך שלו הובאה אותה ראיה, היא הייתה פועלת לחובת הנמנע ותומכת בגרסת היריב. בדרך זו ניתן למעשה משקל ראייתי לראיה שלא הובאה. כאשר בפי בעל דין הסבר סביר ואמין לאי העדתו של עד מטעמו או לאי הגשת ראיה מצידו, ישמיט ההסבר את הבסיס מתחת לקיומה של החזקה שנוצרה לחובתו בשל אי הבאת הראיה (ראו **ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ**, פ"ד מד (4) 595 (1990)). באשר להתנהגות היריב במהלך הדיון, כמו למשל, הימנעות מהבאת ראיה, עמד בית משפט זה לא אחת וכך קבע:

"...כלל נקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל-דין בחזקתו שלא ימנע מבית המשפט ראיה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה, היתה פועלת נגדו. **כלל זה מקובל ומושרש הן במשפטים אזרחיים והן במשפטים פליליים, וככל שהראיה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט להסיק מאי-הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה**" (ע"א 548/78 **אלמונית נ' פלוני**, פ"ד לה (1) 736, 760 (1980). מצוטט בע"א 2275/90 **באמצעות בנין דור בע"מ נ' רוזנברג**, פ"ד מז (2) 605, 614 (1993)).

27. משקלה הראייתי של "הימנעות" נבחן באמת המידה שבה בוחנים "התנהגות מפלילה". הן במישור האזרחי והן במישור הפלילי, **הימנעות זו "מחזקת" את הראיות העומדות לחובת הנמנע, ומחלישה את הראיות המובאות מטעמו להוכחת גרסתו. בדרך זו ניתן למעשה משקל ראייתי לראיה שלא הובאה** (ראו יעקוב קדמי, **על הראיות**, חלק שלישי, הדין בראי הפסיקה 1650-1649 (2003)).

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

132. נוכח כל האמור לעיל, מצאתי לייחס משקל רב להימנעותו של צד ג' מהבאת ראיות להוכחת טענת ההגנה לפיה החייב אינו מקבל שכר מאת הרש"פ.

133. יוצא אפוא, כי על פי צו העיקול והוראות הדין, היה על צד ג' להעביר ללשכת ההוצאה לפועל בחודשים אוגוסט 2021 עד יוני 2023 כולל (הבקשה לחיוב בחוב הפסוק), את כלל שכרו של החייב אשר הוחזק על ידו, בסך נומינלי כולל של 276,000 ₪, לשם פירעון (חלקי) החוב הצבור בתיק דנא.

134. אלא שעל פי טענות צד ג', (1) לא הומצא לו צו העיקול, (2) היה על הזוכים לחדש צו העיקול מעת לעת, (3) הבקשה אינה נתמכת בתצהיר, (4) נתוני התיק אינם זמינים לעיונו, (5) צד ג' אינו מחזיק בכספים, (6) ממשלת ישראל מקפיאה שכר המחבלים ועל כן יש לראות בהקפאה ובעיקול מכוח צו העיקול, כעיקול בכפל, (7) לעיקול ומימוש הכספים באופן חד צדדי עשויות להיות השלכות כבדות משקל.

135. בנסיבות בהן טענות (1) עד (5) נדונו לעיל ונדחו, הרי שיש להידרש לטענות (6) ו-(7) ולבחון האם עומדת לצד ג' הגנת ה"הצדק הסביר".

ז. דיון בטענת ה"הצדק הסביר":

136. החוק איננו מגדיר מהו "הצדק סביר", אך נראה כי הכוונה היא לכל נימוק מתקבל על הדעת שיהווה בסיס להתנהגותו של הצד השלישי, מעשיו ומחדליו. החוק איננו מסתפק בקיומו של הצדק בלבד, אלא מוסיף לכך גם את הדרישה שההצדק יהיה סביר. מדובר במבחן אובייקטיבי לקיומו של הצדק לאי העברת המעוקלים, הווה אומר, מבחן ההתנהגות התקינה והמקובלת של אדם מן היישוב, כפי שהיה פועל באותן נסיבות שבהן פעל הצד השלישי (ראו: ע"א 533/87 **ארגון מושבי הפועל המזרחי בע"מ נ' משה ולך** (פורסם בנבו) (23.08.89); בר אופיר **הוצאה לפועל הליכים והלכות**, לעיל סעיף 45, בעמ' 864-863)).

ז.1 הקפאת שכר המחבלים על ידי מדינה ישראל:

137. בתגובת צד ג' לבקשה לחיובו בחוב הפסוק, טען זה כי מדינת ישראל מקפיאה כספים לפי חוק בקשר עם תשלומים לאסירים ולמיטב הידיעה סכום זה כיום עומד על מעל כ- 2 מיליארד ₪ המוקפאים בישראל. בנסיבות אלה, לטענת צד ג', הקפאת הכספים עפ"י חוק ועיקול אותם כספים מהווה כפל עיקול של אותם כספים.

138. צד ג' אף ביקש לחזק טענתו על ידי צירוף דבריה של נציגת משרד האוצר מהלך חקירתה בתיק הוצל"פ מס' 9-11-25153-03, עמ' 11 שורות 31-23 לפרוטוקול הדיון מיום 20.10.2022:

> ש. אתם גם מחזיקים כספים נוספים של הרש"פ, יש לכם קופה עם הרבה כסף של הרש"פ?
> ת. נכון.
> ש. ספרי על הקופה הזו?
> ת. עפ"י החוק מקפיאים לרש"פ מידי חודש כספים שהם מעבירים בגין פעילות טרור וזו החלטה ש/מתקבלת בקבינט הבטחוני מה הסכום

שמקוזז ולכן משנת 2018 שבו התחילו עם החוק הזה יש בקופה הזו כ-2 מליארד ₪ כספים.
ש. לגבי אותם 2 מילארד ₪ אמרת שהם כספים של הרש"פ, ממשלת ישראל מקפיאה לפי חוק בגלל שהרש"פ מעבירה כספים לטרור? נכון?
ת. נכון.

139. בסיכומיו בתום הדיון, ב"כ צד ג' הרחיב טיעוניו בסוגיה זו וטען כי עסקינן בעיקול משולש ולהלן דבריו כפי שנרשמו בפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024, עמ' 18 שורות 10-4:

> "מה קורה במקרה זהה נניח שהרש"פ מעוניינת לשלם 1,000 ₪ למחבל בכלא, אז היא שילמה 1,000 ₪ באה המדינה ומוציאה להם מהתקציב 1,000 ₪ זה כסף חופף. **המדינה מענישה את הרש"פ ולוקחת את אותו סכום ואז מגיעה רשמת ההוצל"פ ולוקחת את אותו סכום שוב. קרי יש פה שילוש של הכסף שנלקח מהרש"פ בהנחה והיא שילמה לאסיר.** מה קורה במידה ולא שילמה? ירדו לה מהחשבון 3,000 ₪ מדינת ישראל לא תקפיא את הסכום הזה והיא גם לא תשלם אבל אז הרשמת תקבע שכל האסירים משלמים, הרשות מפסידה על לא עוול בכפה כי היא לא שילמה את הסכום זה מה שקרה חלנו פעם קודמת"

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

140. האם הקפאת הכספים על ידי מדינת ישראל מכוח חקיקה, בד בבד עם חיובו של צד ג' בחוב הפסוק מהווה כפל או שילוש של עיקול? סבורני כי התשובה לכך שלילית כפי שיבואר בהרחבה להלן:

141. סעיף 1 לחוק להקפאת כספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור מהכספים המועברים אליה מממשלת ישראל, תשע"ח-2018 (להלן: "**חוק להקפאת כספים**") מפרט את מטרתו של החוק, כדלקמן:

> "מטרתו "להביא להפחתת פעילות טרור ולבטל את התמריץ הכלכלי לפעילות טרור, באמצעות קביעת הוראות לעניין הקפאה של כספים **<u>ששילמה</u>** הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור, מתוך הכספים במעבירה ישראל לרשות הפלסטינית בהתאם להוראות חוקי היישום".

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

142. בסעיף ההגדרות לחוק להקפאת כספים, "כספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור", פירושו:

"כסף או שווה כסף, **<u>ששילמה</u>** הרשות הפלסטינית, במישרין או בעקיפין, לכל אחד מאלה:

(1) לפעיל טרור, בתקופת מאסרו או מעצרו או לאחר שחרורו, או לבני משפחתו, בשל היותו פעיל טרור;

(2) לאסיר או לעצור, שאינו פעיל טרור, בתקופת מאסרו או מעצרו או לאחר שחרורו, או לבני משפחתו, בשל ביצוע או ניסיון לביצוע של עבירה שיש בה כדי לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון הציבור;"

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

143. מלשון החוק עולה כי הקיזוז מתבצע **<u>לאחר מעשה</u>**, קרי מדינת ישראל מקזזת בכל חודש כספים בהתאם להוראות החוק, **ביחס ישיר לכספים ששולמו בעבר בזיקה לטרור**, ולהלן לשון הוראות סעיפים 3-4 לחוק להקפאת כספים בעניין זה:

"3(א) השר יביא לאישור ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי, **בתום כל שנה, דין וחשבון המפרט נתונים בדבר סך הכספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור, באותה שנה** (בסעיף זה – דוח).

(ב) בוצעה בשנה שקדמה למתן הדוח הקפאת כספים לפי הוראת סעיף 4, יכלול הדוח, נוסף על האמור בסעיף קטן (א), נתונים בדבר השפעת ההקפאה כאמור בהיבטי ביטחון לאומי ויחסי החוץ של המדינה.

(ג) השר יציג את הדוח לוועדת החוץ והביטחון של הכנסת.

(ד) השר יפרסם את הדוח לאחר אישורו על ידי ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי, ואולם רשאי הוא שלא לפרסם מידע מתוכו שיש בגילויו חשש לפגיעה בביטחון המדינה.

4(א) **מתוך הכספים שמעבירה ממשלת ישראל לרשות הפלסטינית בהתאם להוראות חוקי היישום, יוקפא בכל חודש, סכום השווה לחלק השנים עשר מסך הכספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור בשנה הקודמת**, בהתאם לדוח לגבי אותה שנה כפי שאושר בידי ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי לפי סעיף 3(א).

(ב) הביא השר לאישור ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי דוח כאמור בסעיף 3, ולפיו לא שילמה הרשות הפלסטינית כספים בזיקה לטרור בשנה שאליה מתייחס הדוח, רשאית ועדת השרים להחליט על העברת הכספים שהוקפאו לפי סעיף קטן (א), לרשות הפלסטינית, כולם או חלקם; החלטת ועדת השרים לפי סעיף קטן זה תפורסם לציבור.

לשכת ירושלים, הסדנא 19 ירושלים 9342059

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

144. רוצה לומר, מדינת ישראל מקפיאה סכומי כסף השווים לכספים **ששולמו זה מכבר** על ידי צד ג' בזיקה לטרור. **וכעת יושם אל לב- מתוך אותם כספים מוקפאים, משולם חיובו של צד ג' בחוב הפסוק** ועל כך ניתן ללמוד מתגובת המדינה (משרד האוצר) מיום 07.03.2019, לצו העיקול שהוטל בתיק הוצל"פ מס' 507164-07-18, במסגרתו נגבים חיובי צד ג' בחוב הפסוק:

"

<u>הודעה מטעם המדינה</u>

בהמשך לצו עיקול מיום 23.01.19 בתיק שבנדון מתכבדת המדינה להודיע כדלקמן:

1. בהתאם להוראות פרק ה' לחוק יישום ההסכם בדבר רוצעת עזה ויריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה- 1994 (להלן: "**החוק**"), המדינה רשאית לגבות כספים ולהעביר כספים אלו לרשות הפלסטינית ושר האוצר הוא הממונה על הביצוע ההעברות לפי חוק זה. בנושא זה עמדת המדינה היא כי שיקול הדעת של שר האוצר וממשלת ישראל בנוגד להעברת כספים אלו היא נושא מדיני- בטחוני מובהק, היורד לשורש יחסי החוץ והביטחון של המדינה, הנתונים לסמכותה של ממשלת ישראל והסמכות בהקשר זה הינה סמכות רחבה.
2. לעניין צו העיקול מיום 23.1.19, מתכבדת המדינה להודיע, כי **בנסיבות הליך זה, ומבלי שהדבר יהווה תקדים, היא אינה מתנגדת להשאיר בידיה 99,581.76 ₪ מהכספים המצויים בידיה המדינה לפי פרק ה' לחוק**, ולפעול לגבי סכום זה בהתאם לנוראות שיתקבלו מאת ההוצאה לפועל".

[הדגשה לא במקור- ע.ג.א]

145. צד ג' לא הצליח לצבוע הכספים ולטעון כי בנסיבות בהן מדינת ישראל מקפיאה כספי טרור, הרי שהמחבלים בבתי הסוהר אינם מקבלים שכר מיד חודש בחודשו- עצם המשך קבלת התשלום בידי המחבלים על אף הקפאת הכספים עולה הן מהוראות החוק להקפאת כספים, הן מעדותו של נציג צד ג' מר ערפאת נזאל ומהן מעדותה של נציגת משרד האוצר – ראו חקירתה בסעיף 106 לעיל.

146. לא זו אף זו, לא הוכח על ידי צד ג' כי הקפאת הכספים פירושה חילוט, ולא מן הנמנע כי כספים אלה ישוחררו ביום מן הימים ויועברו לידי צד ג'.

147. בנסיבות הללו, אם לא די בכך שאיני מוצאת כל רלוונטיות בין סוגיית ההקפאה לבין הכרעה בשאלת חיובו של צד ג' בחוב הפסוק, הרי שאף אם הייתה רלוונטיות, הקפאת הכספים אינה מהווה כפל או שילוש עיקול שכן הקפאת הכספים מתבצעת ממילא לאחר שבוצע התשלום בזיקה לטרור, <u>בפועל</u>.

148. בעניין זה יש מקום לציין כי העיקול הוטל ונמסר לידי צד ג' עוד קודם לחקיקת החוק להקפאת כספים ולעיקול זה אין רלוונטיות לקיזוז המתבצע על ידי מדינת ישראל, מכוח חקיקה.

2.ז הטענה לפיה לעיקול ומימוש הכספים באופן חד צדדי עשויות להיות השלכות כבדות משקל:

149. בתגובתו של צד ג' לבקשה לחיובו בחוב הפסוק, הועלתה הטענה לפיה "עשויות להיות השלכות כבדות משקל לפעולות חד צדדיות מצד ישראל של ניהול הליכי הוצל"פ ביחס לרשות/אש"ף- ובכלל זה ביחס למימוש עיקולים מכספי מיסי הרש"פ ותקציבה, המוחזקים בידי ישראל מכוח הסכמים בינלאומיים – תוך פגיעה בתקציב הרש"פ".

150. להלן דברי ב"כ צד ג' בסיכומיו בעניין זה, עמ' 18, שורות 31-25 לפרוטוקול הדיון מיום 25.01.2024:

> "....אני אגלה סוד זו המטרה של חבריי וחבריהם בממשלה. התקציבים האלה משמשים להחזקת מנגנוני הביטחון ברש"פ שמונעים פיגועים אני לא יודע אם מישהו פה יודע את זה הרש"פ עצרה שלשום מחבל לפני פיגוע אני הייתי בתפקידי הצבאי בתיאום וקישור. ברגע שיש את העיקול המשולש הזה על לא עוול בכפה כי הם מסבירים שפה זה לא משולם בסיטואציה הזו זו פגיעה ממשית ברש"פ זה מגיע לרמות של פגיעה משמעותית בתקציב של הרשות ויכול להגיע גם לקריסה שלה. זה לא שזה תפקידה של גברתי זה נושא של מה עלול לקרות פה, זה בסוף יתפוצץ גם עלינו".

151. אודה ולא אבוש, מתקשה אני להבין כיצד חיוב צד ג' בחוב הפסוק, בגין שכרו של מחבל בסך של 12,000 ₪ בחודש, המתקבל מאת צד ג', בזמן בו זה האחרון מקבל ממדינת ישראל מידי חודש בחודשו 700,000,000 ₪ - 600,000,000 ₪, יכול להשפיע בצורה כזו או אחרת על תקציב צד ג'.

152. **מדובר בשכר המהווה 0.001% מסך הכספים המתקבלים בידי צד ג' מדי חודש, <u>מאית הפְּרוֹמיל</u>.**

153. בנסיבות אלה, סבורני כי אין בטענה זו דבר, זולת ניסיון רפה לזרוע אימה ופחד בקרב האוכלוסייה בכלל ובמערכת המשפט בפרט, שמא כל חיוב של צד ג' בחוב הפסוק, עלול להשליך על מידת ההצלחה בסיכול פיגועים במדינת ישראל. אין מקום להעלאת טענות מסוג זה כטענות הגנה וטוב היה עושה צד ג' אילו לא היה מעלה אותן מלכתחילה.

154. טענה מסוג זה, לבטח שאינה מהווה "הצדק סביר" לאי העברת המעוקלים לתיק ההוצאה לפועל וזו נדחית.

155. במקרה דנא, היה מצופה מצד ג', מיד עם קבלתו את צו העיקול, להשיב לצו העיקול ולהודיע כי אינו מחזיק בידיו נכסים השייכים לחייב, או לחילופין, במועד מאוחר יותר, להביא ראיות רלוונטיות מהן עולה כי החייב אינו מקבל שכר מאת צד ג' ולא לפעול בדרך בה פעל, אשר היוותה לכאורה משום פעולה בניגוד לצו העיקול, תוך המשך העברת הכספים לידי החייב, בניגוד לצו העיקול.

156. צד ג' לא פעל בהתאם לאמור לעיל ובכך הפר את חובתו על פי צו העיקול, ללא "הצדק סביר".

157. בעניין זה, במענה לבקשת צד ג' בסיכומיו בתום הדיון לקבל הוראות כיצד עליו להשיב לצו העיקול ולהודיע כי אינו מחזיק בנכסי החייב, אציין כי כל שעליו להגיש לתיק הוא "תשובה לצו העיקול" ולפרט בה כל אימת שסבור שרלוונטי כמענה לצו העיקול.

ח. **היקף החיוב:**

158. גובה החוב בתיק דנא מהווה תקרה לחיוב צד ג' בחוב הפסוק. עם זאת, במקרה דנא יש לבחון את החוב הפסוק בתיק נכון למועד הטלת העיקול, אשר עמד על סך של 4,628,189.44 ₪. כך גם עולה מהוראות סעיף 48 לחוק ההוצאה לפועל לפיו "...רשאי רשם ההוצאה לפועל לחייבו בתשלום החוב הפסוק במידה שלא שילמו החייב, **ובלבד שחיוב זה לא יעלה על שווי הנכס הנדון או על סכום החוב הנדון.**"

159. במקרה הנדון, עתרו הזוכים לחיובו של צד ג' בחוב הפסוק בסך כולל של 276,000 ₪ המבטאים 23 משכורות אחרונות שהועברו על ידי צד ג' לידי החייב, בחודשים אוגוסט 2021 עד יוני 2023 כולל.

160. בהתאם להוראות הדין, הואיל ועסקינן בעיקול מתחדש על שכרו של החייב, הרי שהעיקול תופס נכסים במצטבר עד לגובה החוב הרשום בצו העיקול.

161. אשר על כן, משכרו של החייב לתקופה הנ"ל נמוך מגובה החוב הרשום בצו העיקול, ובשים לב כי עסקינן בעיקול מתחדש על שכרו של החייב, כפי שנקבע לעיל, הריני לחייב את צד ג' בחוב הפסוק בסך של 276,000 ₪.

ט. אחרית דבר:

162. בקשת הזוכים לחיוב צד ג' בחוב הפסוק מתקבלת.

163. אני מורה על חיובו של צד ג' בחוב הפסוק, בסך של 276,000 ₪ בצירוף הפרשי ריבית והצמדה כדין מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

164. נוכח תוצאות ההליך, הריני לחייב את צד ג' בהוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך כולל של 15,000 ₪, בצירוף מע"מ כדין.

165. הזוכים יפעלו לגביית סכום זה במסגרת תיק הוצל"פ מס' 507164-07-18 ; בנסיבות בהן התיק הנ"ל נסגר ביום 02.11.2022 נוכח איפוס החוב, יפעלו הזוכים להגשת בקשה להחייאת התיק.

166. המזכירות תמציא ההחלטה דנא לידי הצדדים ולב"כ צד ג', תאשר קבלה ותדווח בתיק.

א' אדר א תשפ"ד
10 פברואר 2024

תאריך

עידית גור אריה, רשמת

לשכת ירושלים, הסדנא 19 ירושלים 9342059